

Mesec tihega spominjanja

November se je začel s plesom pisanih drevesnih listov v razposajenem vetru, ki je prepodil oblake in nam poklonil kristalno modrino nebesnega baldahina. Barve gozda so se iz sončno rumenih in ognjeno rdečih vse bolj prelivale v bolj umirjeno rjavo, šumeče preproge na poteh pa so se debelile in nas navdajale z otroško radostjo, ko smo brodili po odpadlem listju. Jesenski sprehodi po stezah v okolici Trzina so lahko doživetja, ki nas poživljajo, a hkrati navdajajo z nostalgijo. Ni čudno, da je bilo tudi na odmaknjenih poteh videti dosti sprehajalcev. Mesec listopad naravo vabi k počitku, v človeku pa budi sanjavo otožna razpoloženja. Rastlinski plodovi so dozoreli, listi so zaplesali svoj zadnji ples v vetru, goli drevesni orjaki pa bodo kmalu zadremali zimski sen. Tudi mraz, še zlasti jutranji, vse bolj grize lica in prste. Začenja se čas mirovanja, obujanja spominov in tihih priprav na nove začetke v prihodnji pomladi.

To je čas, ko se poklonimo spominu svojih prednikov, ljudi, ki so pred nami tlakovali pot in skušali zgraditi znosnejši svet. Trzinci smo, kot po navadi, obiskovali svoje pokojne predvsem na pokopališčih v Mengšu in Domžalah, tisti, ki so se v Trzin preselili v zadnjem obdobju,

pa imajo grobove svojih bližnjih razpršene po Sloveniji. Ob tem je marsikdo pomislil, da referendumski zavrnitev ideje o trzinskem pokopališču v gozdu pri Pajkovem hribčku še ne bi smela pomeniti, da zdaj v Trzinu pokopališča ne bo. Kot smo izvedeli iz virov blizu liste Za zeleni Trzin, predstavniki te skupine prav zato nameravajo pripraviti okroglo mizo o tem, kje bi v Trzinu lahko uredili pokopališče.

Nekateri »bolje obveščeni« Trzinci pa smo pred kratkim začeli še drugače premišljevali o naših prednikih. Arheologi so namreč na hribu Onger nad Trzinom opravili prva večja izkopavanja na mestih, kjer so z lanskimi sondiranjimi naleteli na sledove prazgodovinskih Trzincev. Tokratna odkopavanja so potrdila, da so v prazgodovini ljudje res prebivali na Ongro. Zadnje najdbe tudi kažejo, da bi z več denarja arheologi lahko razkrili še precej več dokazov in podatkov o življenju v našem kraju v daljni preteklosti. Prav zanimivo bi bilo izvedeti, kako so takrat živeli ljudje, zakaj so se umaknili na vrh hriba in ali so imeli bivališča tudi pod hribom. Tam tudi niso imeli vode. Ponjo so se morali spuščati v dolino. Njihovo življenje prav gotovo ni bilo lahko. Kakor koli že, verjetno nobena od generacij pred nami ni imela tako dobrih možnosti za udobno življenje. Prav gotovo bi stari Trzinci z občudovanjem in navdušenjem opazovali spremembe v vasi. Nekdanjega Trzina pravzaprav ni več. Prerasel je v naselje s povsem drugačnim nači-

nom in kakovostjo življenja. Spremembe so velikanske, življenjski pogoji pa neprijetno boljše. Trzin po nekaterih merilih sodi med najbogatejše občine v državi. Svojim prebivalcem nudi precej bogatejše, bolj zdravo in kakovostno življenje. Vprašanje pa je, če je to življenje tudi srečnejše od življenj, kakršna so živeli naši predniki. Za srečo niso dovolj le računalniki, televizorji, dobri avtomobili, polni hladilniki in udobna stanovanja.

Veliko je modrih misli o sreči in od česa je ta odvisna. Starejši ljudje običajno na prvo mesto pri pogojih za srečno življenje postavljajo zdravje. Žal se tega v mlajših letih običajno zavemo šele, ko je že prepozno. Prav gotovo na srečo v precejšnji meri vpliva tudi toplina medčloveških odnosov, mero pa ji režejo tudi naša pričakovanja, želje in hotenja. Čim več pričakujemo, težje izpolnjujemo te želje in napornejša je pot do zadovoljstva in s tem do sreče. Sodobni množični mediji nam rišejo blišč in bogastvo sveta, zato so naša hotenja večja od hotenj naših prednikov. V tem ni nič slabega, saj je to pot razvoja človeštva. Žal pa zahodnjaška in tudi naša miselnost vse bolj temeljita na hlastanju za gmotnim bogastvom in kopičenju denarja, ki naj bi odpiral vsa vrata. Žal temu ni vedno tako.

Ker Trzin spada med premožnejša območja, ne preseneča, če Trzinci, ko modrujejo s sosedi, včasih pokritizirajo, da bi bilo za tako bogato občino to in to lahko urejeno drugače. Če pogovor nanese na to, lahko poslušamo kar dolg seznam želja in idej, kaj bi bilo še potrebno in česa nimamo. Brez želja in zahtev ne gre, vendar se je treba za izpolnitev pričakovanj tudi potruditi. Razumljivo je, da občani pričakujejo, da bo pri tem prva zavihala rokava Občina. Tudi zato smo želeli imeti svojo občino! Občinski možje in žene nam lahko kažejo na prepreke, ki zavirajo njihova prizadevanja: od državne zakonodaje in drugih ovir s strani države, do pomanjkanja denarja in nesodelovanja občanov. Volivci pa se lahko vprašamo, ali so načini, s katerimi občinarji skušajo zadovoljevati potrebe občanov, pravilne in najustreznejše, prav pa je tudi, da se vsak posameznik, ki postavlja takšne in drugačne zahteve, pri sebi vpraša: »Koliko pa jaz prispevam k urejanju razmer v občini, k boljšemu življenju v Trzinu?« Ob takih razmišljanjih bo mogoče ostri- na kritik malo prizanesljivejša. Mogoče bo kdo nekoliko »potlačil« svoj ego. To bi bil lahko spodbuden začetek za še prijetnejše življenje v občini.

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206

miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak,
Franci Banko, Tone Ipavec, Zoran Rink,
Jasna Paladin, Miha Pavšek, Mirjam Štih,
Andrej Zupanc, Nuša Matan
in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Mateja Erculj

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Jesenske tržnice Turističnega društva
so se »prijele«
Foto: Jože Seljak

Gradivo za
decembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5.
decembra
2007

Posamezni občani in občanke in predstavniki nekaterih društev so po prvih številkah Odseva, v katerih ni bilo več rubrike Županov kotichek, izrazili željo, da se rubrika obnovi. Naposled me je tudi ponovni glavni in odgovorni urednik, gospod Miro Štebe, v nekem pogovoru povabil, naj znova začnem pisati te redne prispevke za Odsev, češ da on nima nič proti, če pač bralci to želijo. Sam pa sem se bil pravzaprav celo nekoliko obotavljal, preden sem se odločil. Zakaj? Občutek imam, da se morda lahko spet ponovi zgodba, ki smo jo pred leti že doživljali. V Odsevu so se po ponovnem imenovanju gospoda Štebeta začeli spet pojavljati spisi, ki se mi ne zdijo vprašljivi zato, ker so pač napadalni in domnevno kritični; to samo po sebi ni narobe in človek, ki je kandidiral za župana in se torej odločil postaviti se na izpostavljeno mesto, mora s tem računati. Moti me, da gre za spise, ki jih pišejo avtorji, ki dobro vedo, kaj vse se na tem ali onem področju dogaja ali se je dogajalo v zadnjih letih, pa vendar pišejo in očitajo (županu, upravi) stvari, ki preprosto ne zdržijo. Gre za trdi-

tve, ki niso resnične, in za zahteve, ki jih Občina Trzin sama objektivno sploh ne more uresničiti. Občinski svetniki so bili o dogajanju redno obveščani in so tudi sprejemali sklepe, v skladu s katerimi smo župan in uprava ravnali in potem eden izmed njih napiše, zato da pač lahko dokazuje volivcem v občini, kako so butasti, ker so ponovno izvolili tega in tega župana, da je ta župan kriv, najbrž preprosto zato, ker sploh obstoja. Urednik vse to ve in pozna. Pa vendar take spise objavlja. Zakaj? Ali zato, ker je avtor njegov prijatelj? Ali zato, ker misli, da je pravi smisel občinskega glasila to, da imajo večno nezadovoljni nergači možnost javno sproščati svoje nezadovoljstvo, pa naj bo utemeljeno ali ne? Zaradi vsega tega sem imel pomisleke, ali sploh še kaj pisati v Odsev ali ne. Vem, da bodo bralci pričakovali, da kaj pojasnim ali celo odgovorim na očitke, ki se bodo pojavljali na drugih straneh. A to je jalovo početje. Žal sem se že prepričal, da nekaterim urednikovim najljubšim dopisnikom nima smisla odgovarjati, ker tistega, česar nočejo slišati, preprosto ne slišijo, in kar naprej ponavljajo iste očitke in izmisleke. Zato želim v tem prvem od ponovnih Županovih kotichek posebej poudariti, da ne bom odgovarjal na tovrstne spise in napade, karkoli že bodo avtorji trdili. Pri tem seveda verjamem, da bralci, ki dovolj pozorno prebirate Odsev, veste, na katere pisce pri tem merim.

V tem koticčku bi želel omeniti le še dvoje. Najprej letošnje volitve. Bil sem ponosen na nas, Trzince, ko sem po prvem krogu slišal, da je v Trzinu prišlo volit kar 67 % upravičencev, kar je za 10 odstotnih točk več od povprečja v vsej Sloveniji. To se mi zdi prav, ker to kaže, da smo v Trzinu v ve-

liki večini volivci, ki se zavedamo svoje odgovornosti, čeprav je gotovo res, da je vedno tudi kdo, ki zaradi kakršnihkoli utemeljenih razlogov pač ne more na volišče (potovanje, bolezen...). Upam, da se bomo tudi 11. novembra v Trzinu vsaj v večini enako odgovorno vedli, ne glede na to, kako se bo kdo izmed nas na volišču odločal. Naposled bi rad vsaj omenil še naša prizadevanja, da raziščemo preteklost kraja, v katerem živimo. Mislim na občinska vlaganja v arheološke raziskave, o katerih boste lahko v Odsevu več prebrali na drugih straneh, in tudi v druge oblike raziskovanja, obujanja tradicij, zgodovine itd. Zdi se mi, da je to v kraju, v katerem nas živi veliko, ki smo se priselili, še posebej važno. Izročilo v vseh svojih oblikah, spomeniki in dokumenti, različne oblike kulturne ali etnološke dediščine dajejo kraju, občini in deželi v celoti dušo in ne nazadnje tudi krepijo samozavest prebivalstva. Hkrati pa nam pomagajo razumeti marsikaj, česar drugače ne bi mogli razumeti. Zato se mi zdi pomembno, da občina kot ustanova ne le podpira, ampak tudi vlaga v te vrste dejavnosti in, naj poudarim, da bomo vsekakor s takšno politiko nadaljevali. Seveda pri tem ni nepomembno, da so že prva izkopavanja na Ongru pokazala, da predvidevanja o arheološki zanimivosti območja niso bila iz trte izvita.

Tone Peršak

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Telefonske številke občine Trzin so:

01/564 45 43, 01/564 45 44,
in **01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Miklavževanje bo

Občina Trzin je letos v svojem proračunu namenila za organizacijo miklavževanja,

to je pripravo predstave, nakup daril in obdaritev otrok, 1.878,00 €.

Šele 29. 10. 2007 se je na spletni strani Občine pojavil razpis:

»Povabilo za prijavo programa sofinanciranja miklavževanja«, prijave pa so zbirali 12. 11. 2007 do 12. ure.

Tokrat bo sv. Miklavž obdaroval otroke, stare od dopolnjenega prvega (1.) do dopolnjenega sedmega (7.) leta starosti, ki imajo stalno prebivališče prijavljeno v Trzinu.

Za izvedbo miklavževanja so izbrali

KUD FRANCA KOTARJA Trzin (skupina Orbitala).

Predstava z zdaj še delovnim naslovom Delavnica pri Miklavžu

in nato obdaritev otrok bo v sredo, 5. decembra,

ob 17. uri za otroke, rojene v letih 2006, 2005 in 2004, in ob 19. uri za otroke, rojene v letih 2003, 2002, 2001 in 2000.

Prijavnice bodo (staršem in ostalim) na voljo v vložišču Občine Trzin, vrtcu, osnovni šoli in župnišču od 14. do 28. novembra 2007.

Kaj se dogaja

Priprave na veseli december

Župan nam je zatrdil, da so na občinski komisiji za prireditve, promocijo in priznanja sprožili vprašanje, kako izvesti vse tradicionalne prireditve, ki jih pripravljajo ob koncu leta. Občina ima za to že rezerviran denar, pri nekaterih prireditvah pa bodo sodelovala tudi druga društva. Povedal je, da so objavili razpis za miklavževanje, da bodo pripravili tudi srečanje starejših občanov, dodatno so podprli Društvo prijateljev mladine, da bo pripravilo več drugih prireditev za otroke, kar se pa tiče silvestrovanja na prostem, pa se vse bolj nagibajo k temu, da ga letos ne bi pripravili, saj je odziv občanov sorazmerno majhen, še največ jih pride gledat ognjemet, vendar se sprašujejo, če je smiselno trošiti toliko denarja za sorazmerno majhno število ljudi, še zlasti ker bodo letos prosti dnevi ali počitnice ob novem letu lahko daljše, tako da bo v Trzinu zagotovo manj ljudi.

Pri tem pa moramo zapisati, da so si na občini in še zlasti komisija za prireditve in promocijo občine vseeno prislužili črno piko. S pripravami so začeli zelo pozno, tako da do zaključka redakcije še vedno nismo imeli uradnega potrdila o miklavževanju. Razpis so objavili zelo pozno, kar je zelo neprijetno tudi do tistih, ki bi radi pripravili miklavževanje, saj takih stvari ne pripraviš čez noč. Na KUD-u, kjer so se prijavili na razpis (neuradno smo izvedeli, da so bili edini), niso skrivali nezadovoljstva nad takim početjem, k sreči so pa že sami brez poziva občine pripravljali predstavo za Miklavža, saj so si v prejšnjih letih z gostovanji drugod nabrali precej simpatij, in tako so vedeli, da jih bodo vabili na gostovanja in miklavževanje drugam.

Potrjena dolga tradicija Trzina

Pred kratkim so arheologi na Ongru odkrili jasne dokaze o tem, da so na tem »našem« hribu v davni preteklosti prebivali ljudje. Ko smo na občini vprašali, kakšne načrte imajo s tem v zvezi, nam je g. župan dejal, da je mogoče malo čuden župan, saj se mu to zdi zelo pomembno in da tudi sam, kolikor more, podpira odkrivanje davnih korenin Trzina. Že pred leti je spodbudil občinski svet, da je namenil nekaj denarja za arheološko sondiranje oz. iskanje dokazov o tem, kje je potekala starodavna rimska ce-

*Del terenske ekipe ob začetku izkopavanj v sondi I. (16. 10. 2007)
Foto: Marko Gregorič*

sta skozi Trzin, lani pa tudi za arheološke sonde o morebitni poseljenosti Ongra v pravadnini. Že lanske raziskave so pokazale sledi človeškega bivanja v prazgodovini na našem območju, tokrat pa so izkopali ostanke bivalnega objekta, kar nesporno dokazuje, da so ljudje na Ongru nekoč res živeli. Ker je bilo na razpolago sorazmerno malo denarja, arheologi niso mogli povsem razkriti skrivnosti preteklosti, ki jih v svojem nedrju skriva hrib

nad Trzinom, zato se župan zavzema, da bi raziskave nadaljevali. Dejal je, da bo skušal v občinskem svetu dobiti podporo za načrte, da bi že v letu 2009 v občinskem proračunu namenili za arheološke raziskave več denarja, toliko, da bi lahko celoviteje razkrili ostanke civilizacije naših prednikov. Upa tudi, da bodo, če bo možno, del odkritega gradiva kje tudi predstavili širši javnosti in mogoče tudi kot turistično zanimivost. Župan misli, da si Trzin kaj takšnega lahko privoščiti in zasluži. Zatrdil je, da je sicer zagovornik razvoja, predvsem trajnostnega, vendar se mu zdi, da v to sodi tudi nek pozitiven odnos do preteklosti.

Dejavnost mladih

Pred časom so po trzinskih ulicah spet ležali prevrnjeni smetnjaki, razbita korita za rože in drugi sledovi vandalizma. Občani ob tem kažejo na mlade, zato smo župana vprašali, kako je v Trzinu zdaj poskrbljeno za mlade. Povedal je, da je seznanjen z nekaterimi izpadi huliganov v zadnjem času in poudaril, da je prav zato še kako pomembno, da se mlade pritegne v organizirane družabne dejavnosti, saj se tam učijo odgovornega delovanja, samorganiziranja, vodenja skupin. Ocenil je, da še zlasti Društvo prijateljev mladine zelo dobro vodi in pripravlja različne dejavnosti za najmlajše, za otroke, bolj kritično pa je delovanje in organiziranost starejših, izvenšolske mladine, in prav temu vprašanju bodo morali na občini v bodoče posvetiti še več pozornosti.

Hitrostne ovire

Pred časom so po nekaterih cestah v Trzinu namestili manjše, plastične hitrostne ovire. Med nami so očitno tudi nekateri dirkači, ki se ne ozirajo na to, da bi morali skozi naselje, po ulicah

med hišami, kjer kadarkoli lahko nepričakovano pred avtomobil stopi kak nič hudega sluteči občan ali priteče otrok, voziti počasneje, zato so se na občini, kjer so dobivali precej zahtev in pozivov po umiritvi prometa, odločili za ta poseg. Zanimivo je, da so morali te ovire namestiti tudi po Jemčevi cesti, ki so jo pred leti ob posodobitvi uredili tako, da bi že sama vozna površina s kockicami morala vplivati na upočasnitev voženj, vendar to ni bilo dovolj za nekatere brezvestne voznike. Nekateri občani se zavzemajo tudi, da bi na njihovih ulicah namestili tudi večje grbine, t.i. ležeče policaje, vendar pa na občini pravijo, da je takšne grbine smiselno urediti predvsem na daljših ravnih in širših odsekih cest, na ozkih, krajših odsekih pa ne.

Cesta proti Jabljam je državna

Občani so nam namignili, da naj na občini povprašamo, kdaj bodo poskrbeli za ureditev bankin in mogoče tudi pločnikov ob povezovalni cesti, ki vodi od Mengeške ceste proti Jemčevi in naprej proti Jablam. Robovi tiste ceste so neurejeni, in se morajo pešci včasih pred agresivnimi vozniki umikati kar na bližnje po-

lje. Na občini so nam povedali, da poznajo težave s tisto cesto, vendar pa gre za državno cesto in tam občina pravzaprav lahko le opazuje, kaj se dogaja. Očitno bo treba na težave opozoriti pristojne službe na državni ravni, ki bodo mogoče celo posredovale, saj se bo, še zlasti v času slovenskega predsedovanja Evropski uniji, po tisti cesti verjetno vozilo precej tujih diplomatskih delegacij.

Mengeška cesta

Z Direkcije za ceste so nam sporočili (kar objavljamo tudi v tej številki), da Občina še ni podpisala sporazuma o sofinanciranju posodobitve Mengeške ceste, zato smo na Občini povprašali, kako je s to zadevo. G. župan je potrdil, da pogodbe res še niso podpisali: »Z Direkcije so nam res enkrat poslali en tak sporazum, ampak le kot osnutek, bolj informativno, kdaj pa bomo dobili v podpis pravi sporazum, pa ne vem, res je tudi, da se še nismo dobili na sestanku in se uradno pogovorili o tem. Prav zato bomo zdaj pobudo za to dali kar mi.«

Povezovalna cesta

V zadnjem času se je na nas obrnilo več krajanov, ki so spraševali, kaj se dogaja z načrti za povezovalno cesto med obrtno cono in ostalim Trzinom. Ko smo o tem povprašali župana, nam je povedal, da zdaj tečejo predvsem priprave za ureditev dodatnega vhoda v cono, da pa bi ob tem uredili tudi ožjo povezovalno cesto, ki bi spojila oba dela Trzina. Meni, da mora kraj zaživeti kot celota, ne pa da je povezan po obvoznici, ki je za številne Trzince, ki delajo v coni, pravzaprav daljša obvozna cesta. Povezovalno cesto bi morali po županovem mnenju urediti tako, da ne bi dopuščala vožnje težkim tovornjakom in da ne bi bila jutranja bližnjica za tiste, ki se želijo izogniti kolonam na obvoznici. Prepričan je, da se da tisto cesto urediti tako, da bo zadovoljila vse zahteve.

Izvirna voda je onesnažena

Pri nekdanjem priljubljenem trzinskem studencu Gvajšek, kjer so Trzinci včasih z veseljem pili čisto izvirsko vodo, za katero so nekateri celo trdili, da je zdravilna, se je pred časom pojavilo opozorilo z uradnimi ugotovitvami, da voda tam ni pitna. Nekdo je sicer spraskal besedico NI in bi lahko koga to zavedlo, zato smo na Ob-

čini vprašal, kako je s kakovostjo omenjene vode in ali so sosednjo mengeško Občino opozorili na problem onesnaževanja trzinskih izvirov zaradi neurejene kanalizacije na Dobenu. Župan nam je povedal, da je poleti ponovno naročil analizo vode v Gvajšku in sosednjih studenih. Raziskave so potrdile, da voda tam res ni več pitna. Analizo bodo v kratkem ponovili, vendar je glede na rezultate zadnjega preizkusa kakovosti vode le malo možnosti, da bi se razmere izboljšale. G. Peršak se je tudi pogovarjal s svojim mengeškim kole-

gom Francem Jeričem in ga opozoril na problem pronicanja odpadka iz počitniških in drugih objektov na Dobenu v trzinske vodne izvire, vendar pa je mengeška občina pri tem precej nemočna, saj je razpršenost počitniškega naselja na Dobenu, predvsem pa zelo razgiban teren, huda ovira za kakovostno ureditev tamkajšnje kanalizacije. Mengeški župan je povedal, da se zdaj pri njih strokovnjaki ukvarjajo z vprašanjem, kako rešiti ta problem. Verjetno se bodo morali odločiti za sistem manjših čistilnih naprav in prečrpavanje odpadka in greznic.

Miro Štebe

Novice iz trzinske knjižnice

V septembru uvedena »razstavna« tabla v knjižnici Tineta Orla Trzin je zaživela. Zakaj in kako? Mladi bralci sami izbirajo, prebirajo, svetujejo in lepijo nalepke z naslovi NAJ knjige, ki so jo prebrali. Tako je priporočilo Bralec bralcu ponudeno iz prve roke. Ni kaj, ideja je doživela dobro odzivnost.

Tudi v knjižnici so se spomnili pomena praznovanja tedna otroka in v goste povabili Nado Strajnar - Zadnik in Rastka Tepina. Uprizorila sta lutkovno igrico Mezinček. Navdušeni otroci so nastopajoče nagradili z bučnim ploskanjem in s tem potrdili všečnost predstave.

V preteklem mesecu je, na povabilo knjižnice, prišel v dvorano Marjance Ručigaj Robert Friškovec- zaporniški župnik, ki je bil zanimiv in prijeten sogovornik številnih obiskovalcev.

Knjižnica bo v sodelovanju z Občino Trzin 21. novembra 2007 ob 19h povabila Janjo Blatnik, invalidko in pisateljico. Njena dela bo brala Darinka Slanovec. Ob spremljavi harmonike, na katero bo igral Božo Matičič, pa bo pela Jožica Kališnik.

Meta Železnik

Četrtekovi večeri v knjižnici

KDO?

Vsi ljubitelji lepega, prijetnega, poučnega in zanimivega branja, upokojenci, za katere velja, da »nimajo nikoli časa«, pa si ga bodo za tovrstno druženje radi vzeli.

ZAKAJ?

- Da bodo spoznali način delovanja krajevne knjižnice,
- se seznanjali z različnimi vrstami literature,
- opozarjali na knjižne novice,
- se pogovarjali o vsebini prebranih del,
- se srečevali z avtorji...

KDAJ?

Vsak zadnji četrtek v mesecu ob 19.00.

KJE?

V Knjižnici Tineta Orla v Trzinu - Center Ivana Hribarja, Ljubljanska 12f.

Preden so se razšli, jih je knjižničarka, ga. Majda, pospremila po knjižničnem prostoru in jih seznanila s postavitvijo knjižnega gradiva, razporejeno glede na tematiko. Dala jim je tudi nekaj osnovnih napotkov, kako in kje iskati zeleno knjigo. Istočasno jih je obvestila, da bo za to skupino bralcev na posebni številki daljši izposojevalni rok.

Prvo srečanje je že bilo zadnji četrtek v oktobru, nasvidenje na naslednjem - zadnji četrtek v novembru!

Kadrovske zadeve in rebalans letošnjega proračuna

Na oktobrski seji občinskega sveta, ki je bila tokrat, podobno kot bo novembrska, z zamikom, v drugi polovici meseca, so občinske svetnice in svetniki največ pozornosti namenili nekaterim kadrovskim temam in sprejemanju rebalansa za letošnje leto. Najprej so soglasno potrdili mandat novemu občinskemu svetniku Andreju Bervarju z liste Liberalne demokracije Slovenije, ki je nadomestil dosedanjega občinskega svetnika Matjaža Laborca. Novi občinski svetnik je že na tokratni seji prevzel tudi predsedniško funkcijo v Odboru občinskega sveta za gospodarstvo in kmetijstvo, postal pa je tudi član Statutarno pravne komisije, v Nadzornem odboru Občine Trzin pa ga je nadomestila Katerina Kadunc. Ker so pred vrati volitve v Državni svet, so morali tudi predstavniki trzinskega vodstva izbrati svojega predstavnika oz. elektorja za posredne volitve predstavnika lokalnih interesov z našega območja za Državni svet in tudi kandidata za predstavnika lokalnih interesov v Državnem svetu v naši volilni enoti. Za elektorja iz Trzina je največ glasov dobil Dušan Kostrevc, za kandidata Trzina v Državnem svetu pa sta se potegovala Miran Šinigoj iz Trzina in Roman Dobnikar iz Komende. V svoji predstavitvi je bil po mnenju članov občinskega sveta prepričljivejši Roman Dobnikar in na tajnem glasovanju so zanj oddali največ glasov.

Kljub nekaterim pomislekom rebalans sprejet

Precej več razprave je bilo pri sprejemanju odlokov, ki so se nanašali na rebalans letošnjega občinskega proračuna. Po novem naj bi imela občina v tem letu 2.934.127

Novi svetnik Andrej Bervar

EUR prihodkov, kar je manj od pričakovanih 3.125.865 EUR, vendar bolje, kot so na občini ocenjevali še sredi leta. Ker gre še vedno za oceno, pričakujejo, da se bo stanje financ v občinski blagajni do konca leta še izboljšalo in približalo prvotno zastavljenim ciljem.

Kar zadeva odhodke, so ti do 24. septembra znašali 1.449.521 EUR, ob tem pa je bilo še 795.253 EUR že rezerviranih s pogodbami ali naročilnicami, kar pomeni 2.244.774 EUR ali 38,6 % načrtovanih odhodkov. Do konca leta bo znesek odhodkov še znatno višji, vendar po ocenah občinskega vodstva ne bo dosegel načrtova-

Izbrani elektor Roman Dobnikar

nih 5.810.216 EUR. Razloga za to sta predvsem v težavah v zvezi s tremi naložbami, in sicer z začetkom gradnje oddelka doma za starejše, rekonstrukcijo Ljubljanske ceste od Mercatorja do mosta preko Pšate - vključno z obnovo mostu - ter s pogoji za začetek gradnje načrtovanega vhoda v športnorekreativski center Mlake. Odhodki občine pa bodo manjši tudi zaradi zamika obnove Mengeške ceste, pri čemer naj bi sodelovala tudi trzinska občina. Zaradi vseh teh težav bo občina letos porabila manj denarja, zato se je občinski svet strinjal, da v proračunu višino za letos načrtovanih izdatkov zmanjšajo na 3.229.750 EUR. Še zlasti občinski svetnik Peter Kralj je opozarjal na nekatere, po njegovem negospodarne poteze, vendar je bil na koncu preglasovan.

Za več reda pri skrbi za javno razsvetljavo

Na 9. seji so svetnice in svetniki občinskega sveta sprejeli tudi odlok, s katerim so spremenili del zazidalnega načrta za industrijsko cono in tako omogočili oblikovanje dveh gradbenih parcel v zgornjem delu cone tik ob gozdu, s tem so zagotovili pogoje za gradnjo načrtovanih objektov in dovozov do omenjenih parcel. Brez posebne razprave so potrdili tudi poslovnik nadzornega odbora občine in odlok o dodeljevanju koncesije na področju opravljanja gospodarske javne službe Javna razsvetljava. Kot običajno je na koncu seje sledila redna točka vseh sej, to so pobude in vprašanja občinskih svetnikov.

Miro Štebe

Iz spoštovanja in v spomin

Tako kot vsako leto, so se člani Združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja in njihovi simpatizerji tudi letos zbrali v petek, 26. oktobra, pri spominskem obeležju NOV pred Osnovno šolo Trzin.

»Imena 29 padlih krajanov, ki so žrtvovali svoja mlada življenja za svobodo naše domovine, je izklesanih na spomeniku. To pomeni kar 4% takratnega števila prebivalcev, zato je naša dolžnost, da to svobodo spoštujemo in negujemo...« je v uvodnem nagovoru poudaril predsednik Združenja, g. Maks Cerar. V svečanem programu so sodelovali pevski zbor Žerjavčki, učenci Osnovne šole Trzin z recitalom in g. Milan Kufershin s svojo pesmijo Sorodstvene vezi. Mrkost temnih oblakov petkovega popoldneva so mehko božali plameni številni lučk, ki so jih v spomin padlim prižgali številni krajanjani. **Meta Železnik**

Sodišče je dalo prav našim očitkom

Pred kratkim je ustavno sodišče obravnavalo pritožbo naše in še treh drugih občin, med katerimi je tudi Mestna občina Ljubljana, zaradi novega načina financiranja občin. Ta je namreč trzinski občini odvzel skoraj četrtino prihodkov, ki jih je v prejšnjih letih dobivala na račun dokaj visoke dohodnine, ki jo država pobere od Trzinčev. Župana smo zato v tokratnem pogovoru najprej vprašali, kako komentira odločitev sodišča, ki je pravzaprav pritrdilo občinam.

Najprej moram povedati, da smo novemu zakonu o financiranju občin očitali več stvari. Opozorili smo, da je zakon, ko definira lastne prihodke občin, pravzaprav v nasprotju s slovensko ustavo in evropsko listino o samoupravi. Ustavno sodišče nam je v tej točki dalo v celoti prav. Zakonu smo tudi očitali, da sta tako postopek določanja primerne porabe občin kot tudi sam način izračunavanja višine te porabe neprimerna, saj ne upoštevata dejstva, da so občine različno razvite in da tudi ta razvitost ni na vseh področjih enaka. Zgolj statistično določanje nekih povprečij ne more biti objektivno. Nekatere občine, ki so bolj razvite, so običajno razvite na vseh področjih in zato imajo tudi višje stroške na večini področij, tega pa ta pristop ne upošteva. Tudi v tem primeru nam je sodišče pritrdilo in zahtevalo, da je treba zakon primerno popraviti. Ravno tako je sodišče v skladu z našo pritožbo ugotovilo, da je rešitev v zvezi s pogoji, po katerih lahko država v občinah sofinancira na določenih področjih, neustrezna. Najpomembnejši očitek, pri katerem nam je ustavno sodišče dalo prav, pa je, da je zakon na neustrezen način opredelil uveljavitev zakona in s tem povzročil sorazmerno veliko škodo občinam, še zlasti tistim, ki so se pritožile, se pravi občini Trzin, Mestni občini Ljubljana, občini Log- Dragomer in občini Šempeter-Vrtojba. Te občine so se prej financirale same in so imele pripravljene ali pa so že izvajale določene projekte, zdaj pa so na lepem ostale brez denarja. Prehod na nov način financiranja bi bilo potrebno urediti drugače, predvsem pa ne z enim samim zamahom narediti tak presek, takšno znižanje dotoka prihodkov. Treba pa je tudi povedati, da ustavno sodišče ni določilo, da je treba tem občinam zdaj vrniti denar za nazaj, temveč je treba zakon popraviti in to naj bi občinam omogočilo, da pridejo do prijaznejšega načina financiranja in si naknadno izboljšajo položaj. Sodišče bi namreč zelo težko določilo, da je treba izgubljeni denar občinam vrniti, saj so ta sredstva že porabljena. Ta de-

nar so dobile druge občine in težko bi bilo od njih zahtevati, da naj ga vrnejo. Zdaj upamo, da se bo državni zbor v skladu z odločitvijo ustavnega sodišča čim prej lotil popravkov zakona in da bo te popravke sprejel tako, da bo vsaj v letu 2009 prišlo do izboljšanja položaja tudi za našo občino. Ustavno sodišče je namreč sprejelo tudi našo zahtevo, da morajo občine imeti večji vpliv na lastne prihodke, se pravi, da morajo biti lastni prihodki občin določeni tako, da občine s svojo dejavnostjo lahko vplivajo na večji priliv teh dohodkov, kar je prej že bilo uveljavljeno. V času prejšnjega zakona je občina namreč vedela, da ji pripada 35 % dohodnine, in je s svojo politiko lahko do neke mere vplivala na to, kako visoko dohodnino so zbrali na njenem območju.

Kakšne so torej po vašem zdaj možnosti, da bo imela občina višje lastne prihodke?

Državni zbor mora zdaj, ne glede na to, kakšne politične usmeritve prevladujejo v njem, zakon popraviti v skladu z ugotovitvami in zahtevami ustavnega sodišča. Vemo pa za par primerov, ko državni zbor še ni popravil ustavnih pomanjkljivosti določenih zakonov, čeprav je treba reči, da pri tem v večini primerov ne gre toliko za materialne zadeve, ampak bolj za druge stvari. En tak primer je recimo problematika izbrisanih. Vseeno upam, da bosta vlada in državni zbor v našem primeru, v primeru financiranja občin, načela pravne države spoštovala tudi zato, ker če se tega ne bi lo-

tili, bi to dalo možnost prizadetim občinam tudi za odškodninske zahteve - sicer ne za nazaj, za sproti pa vsekakor.

V občinskem vodstvu se zdaj največ ukvarjate s pripravo in sprejemanjem proračuna za naslednje leto in za leto 2009. Kakšne najpomembnejše smernice in poudarke pri tem namenjate v načrtih za trošenje občinskega denarja v prihodnjih obdobjih?

Najprej je treba spet povedati, da ima ravno zaradi nove zakonodaje pri financiranju občin naša občina na razpolago še vedno manj denarja za naložbe, kot pa bi ga lahko imela, če bi še veljala prejšnja zakonodaja. Ne glede na to, pa smo za naše največje prihodnje naložbe že v preteklih letih prihranili večino potrebnega denarja, tako da bomo najpomembnejše načrte, ki smo si jih zadali za to mandatno obdobje, lahko uresničili. Tu mislim predvsem na gradnjo oddelka doma za ostarele občane, modernizacijo Ljubljanske ceste od križišča pri Merkatorju do Pšate in pa naš delež pri posodobitvi Mengeške ceste. Res pa je, da bomo pri nekaterih drugih naložbah začeli bolj počasi, kot pa smo mislili. Tu mislim predvsem na kulturni dom, gradnjo novega gasilskega doma oz. doma civilne zaščite, pa tudi nadaljnjo gradnjo športnega parka itn. Te stvari bomo zaradi novega načina financiranja začeli kasneje, pa tudi njihova gradnja bo verjetno potekala počasneje. To velja tudi, če bo državni zbor v skladu s priporočili ustavnega sodišča popravil zakonodajo. Toliko denarja, kot smo ga imeli, namreč zagotovo ne bomo imeli več, razlika bo manjša, v našo korist, vendar tako ne bo več. Vsi načrti se bodo morali verjetno zamakniti za kakšno leto ali dve. To ne bo veljalo za manjše stvari, kot so popravilo ulic, urejanje javnih površin, zelenic in podobno. To ni ogroženo, pri večjih projektih pa bo prišlo do zamikov. Glavni poudarki v proračunih za leto 2008 in 2009 pa so, kot sem že omenil, gradnja oddelka doma za starejše, posodobitev Ljubljanske ceste, vključno z mostom preko Pšate, in Mengeška cesta. V tem času bodo prišle na vrsto še nekatere manjše stvari, kot je na primer vhod v športno rekreacijsko središče, ki naj bi ga uredili v skladu s sprejetimi ureditvenimi načrti. Kot je verjetno znano, naj bi uredili tudi Kidričevo cesto s pločnikom še na drugi strani in kolesarsko stezo, kolesarsko stezo naj bi zgradili tudi med obrtno cono in Mlakami, speljali pa naj bi jo tudi naprej proti Mengšu in Domžalam. To smo dolžni storiti tudi v okviru regijskega razvojnega načrta, seveda pa bodo na vrsto prišle še nekatere druge podobne zadeve.

Boste izpad dohodkov poskusili omiliti s prodajo občinskih zemljišč, kot počno nekatere druge občine?

Načrt prodaje imamo, v razprodajo pa ne bomo šli. V načrtih imamo prodajo manjših kosov zemljišč, na primer takih med ulicami in zasebnimi parcelami, seveda čez tam ni komunalnih infrastrukturnih vodov, prav tako ne nameravamo prodajati tudi tistih zemljišč, ki so predvidena za zelene površine oz. zelenice. V načrtu pa imamo prodajo stanovanja, ki ga še imamo v Domžalah. Gre za neprofitno stanovanje, s katerim imamo samo težave. Mogoče se nam bo posrečilo prodati tudi naš lokal v Radomljah, vendar pa v kakšne večje razprodaje, še enkrat poudarjam, ne bomo šli. Mislim, da je občinsko lastnino vseeno treba na nek način čuvati.

Kaj pa vključevanje drugih partnerjev v občinske projekte?

No, to že delamo. Ravno danes smo se pogovarjali o možnostih za novega partnerja pri postavitvi avtobusnih postajališč, ker je dosedanji partner odstopil. Novega partnerja bi želeli pridobiti po načelih javno-zasebnega partnerstva in mislim, da imamo za to realne možnosti. Zdaj se tudi intenzivno dogovarjamo o javno-zasebnem partnerstvu pri komunalnem opremljanju območja obrtne cone, ki še ni pozidano, to je na območju med cono in Mlakami. Tisto območje je zazi-dljivo, pa ni komunalno opremljeno, hkrati pa naj bi tam uredili tudi dodatni vhod v obrtno-industrijsko cono. Pri tem gre za precej visoke zneske.

Na splošno se na Občini trudimo, da bi obdržali vse tiste programe, ki smo jih vpeljali do zdaj, pa smo zaradi spremenjenih finančnih pogojev postali bolj, lahko bi rekel, natančni, pri porabi denarja. Vseeno pa ohranjamo nekatere stvari, ki niso zakonska obveznost občine, vendar pa mislimo, da je prav, da jih ohranjamo. Tako na primer še vedno podpiramo izvedbo šole v naravi, sofinanciramo šolsko knjižnico, šolski sklad. Isto velja pri otroškem varstvu. Majhna sredstva še vedno namenjamo za vzgojne pripomočke, ohranjamo tudi dosti živahen program opremljanja otroških igrišč, urejanje parkovnih površin. Prav pri slednjem lahko rečem, da gre za kar precejšnja sredstva, saj je teh površin veliko. Mogoče se komu zdi nepotrebno, vendar menimo, da urejenost teh površin po svoje prispeva k boljšemu počutju prebivalcev v našem kraju.

Ne moremo se izogniti vprašanju glede že dolgo napovedovanega začetka gradnje doma za ostarele? Kako daleč ste zdaj? Imate že gradbeno dovoljenje?

Zdaj je vloga za gradbeno dovoljenje dokončno vložena, in v bistvu čakamo le še na narok za lastnike parcel, ki so na

vplivnem območju te gradnje. Včasih je te zaplete malo težko razumeti. Vse te ljudi smo povabili na Občino, da bi s svojimi izjavami dali soglasje h gradnji. V bistvu nismo pri nobenem naleteli na nasprotovanje, izjave o soglasju pa ni podpisal nobeden. Zaradi tega je morala upravna enota razpisati narok za javno obravnavo, in to takoj povzroči tritedensko ali celo daljšo zamudo. To je do neke mere sicer razumljivo, saj ti ljudje ne gradijo in pravzaprav dom ni njihov interes, morajo pa v Domžale, da podpišejo izjavo, da ne nasprotujejo gradnji. Hkrati pa vedo, da bo upravna enota razpisala narok in da bo stvar rešena, četudi prej ne bodo šli v Domžale. Še vedno pa računam, da se bo gradnja doma začela še letos.

Ob Ljubljanski cesti zdaj že potekajo različna gradbena dela. Kaj zdaj počno tam in ali je to pravzaprav začetek gradnje doma za starejše?

Gre za stvari, ki jih je bilo potrebno urediti pred začetkom gradnje doma. To ni naložba za dom, je pa nanjo nekako vezana. Treba je bilo pač urediti tamkajšnjo ulico, ki bo zdaj tekla malo drugače. Gre za to, da je bil vhod nanjo do zdaj pravzaprav nezakonit, saj je tekel preko zasebnih zemljišč. Območje zdaj komunalno urejamo, tako da bo gradnja možna v celoti, kot je bila načrtovana. Na ulici tako urejajo drugi uvoz, premaknili bodo avtobusno postajo, napeljujejo plinovod, cesta bo posodobljena in tako naprej.

Veliko govorimo o tem domu za starejše, še vedno pa ne vemo, kakšen sploh bo. Nam ga lahko predstavite?

Najprej je treba povedati, da gre za objekt, v katerem bodo tri enote. Prva, če gledamo iz strani Pšate, bo oddelek doma za starejše. Investitor tega oddelka je

skupaj z Domom počitka Mengeš naša občina. Pravzaprav bo njen delež večinski. Drugi sklop bodo oskrbovana stanovanja. Njihov investitor bo stanovanjski sklad, tretja enota pa bodo stanovanja za trg, to pa bo naložba Kraškega zidarja. Oddelek doma za starejše pa ni mišljen zgolj kot dom, ampak kot celovit center za starostnike. V njem bo tudi oddelek za dnevno bivanje, kamor bo mogoče zjutraj pripeljati starostnike in kasneje spet priti ponje, tako da bo zanje zagotovljena oskrba in da ne bodo sami doma, ko so na primer drugi člani družine po službah. Ob tem bo v domu tudi center za pomoč na domu. Ta je bil doslej v Mengšu, zdaj pa bodo tisti, ki skrbijo za tovrstno pomoč starejšim, imeli sedež tudi v Trzinu. Zdi se mi dobro, da bomo z domom lahko nudili vse stopnje skrbi za nego starejših. V začetku bodo tako lahko uporabljali usluge dnevnega bivanja, se družili z vrstniki in tako jih bo to mogoče privabilo, da bodo izgubili odpor do doma za starostnike. Kasneje, če se bodo pri teh ljudeh stvari spreminjale tako, da bo zanje težko skrbeti na njihovem domu, pa bo zanje prehod v dom za starejše lažji. Ob tem pa bodo poleg doma še oskrbovana stanovanja, tako da mislim, da bomo z domom lahko starostnikom ponudili celoten spekter možnosti za njihovo oskrbo.

V domu bo prostor za 57 postelj v eno in dvoposteljnih sobah, pri tem pa smo se dogovorili z Domom počitka, da bodo imeli prednost pri sprejemu v dom starostniki iz Trzina. Upamo, da bomo tako zagotovili, da Trzinem ne bo treba iskati prostora v domovih za starejše izven Trzina. V domu bodo prostori za družabno življenje in tudi prostor za fizioterapijo. Skupni, družabni del doma bo v pritličju.

Miro Štebe

KAKO SMO VOLILI V TRZINU

Udeležba trzinskih volilnih upravičencev je bila na tokratnih predsedniških volitvah zelo dobra. V prvem krogu je od 2973 volilnih upravičencev na volišče prišlo kar 2006 volivcev, to pomeni, da je svojo državljansko pravico in dolžnost izkoristilo 67,5 % trzinskih volilnih upravičencev. V drugem krogu je bila udeležba še večja, kar 70,62 %.

V prvem krogu je med Trzinci največ glasov dobil Mitja GASPARI, in sicer 608 glasov. Sledili so mu:

- dr. Danilo TÜRK z 606 glasovi,
- Lojze PETERLE s 444 glasovi,
- Zmago JELINČIČ Plemeniti z 282 glasovi,
- Elena PEČARIČ z 19 glasovi in
- Monika PIBERL s 5 glasovi.

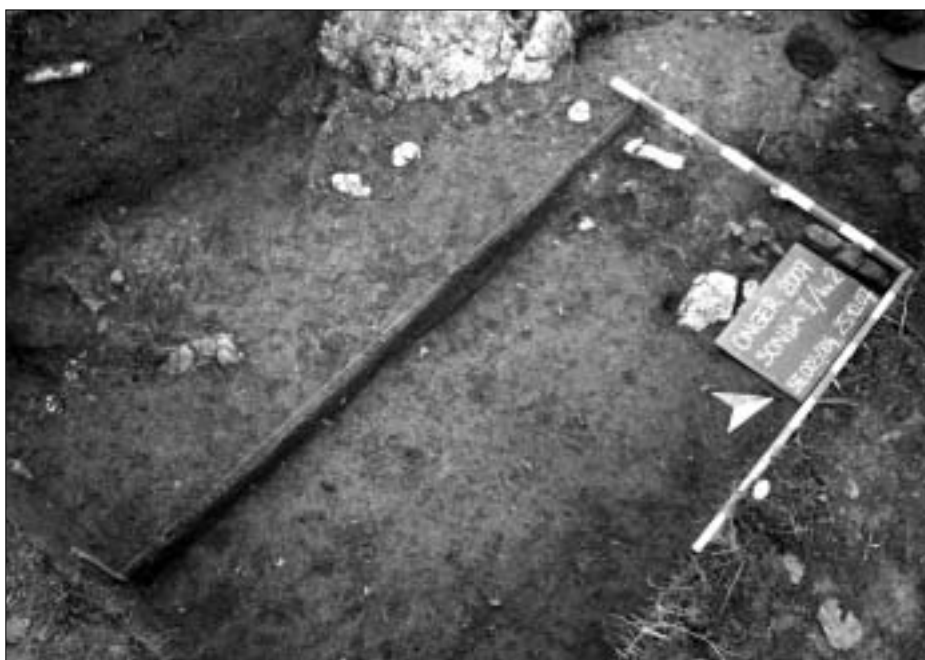
10 lističev je bilo neveljavnih.

V drugem krogu je velika večina, to je s 1552 volivcev, glasovalo za dr. Danila Türka, kar je 73,76%, Lojze Peterle pa je dobil 545 glasov, kar je 25,90%. Neveljavnih je bilo 7 glasov, kar je 0,33%.

Na referendumu o lastninjenju Zavarovalnice Triglav so se glasovalci opredelili s 1578 glasovi PROTI sprejetju predlaganega zakona, kar je 75,00 %, in s 447 glasovi ZA zakon, kar je 21,90%. Neveljavnih je bilo 79 glasov.

Arheologi na Ongru na sledi pradavnini

Kar pomnim, je bilo med starimi Trzinčci slišati trditve, da so na Ongru nekoč živeli ljudje. Skušal sem ugotoviti, kdo ima o tem kakšne podatke in kdo kaj več ve o tem, a nihče pravzaprav ni vedel, od kod te govornice. Šlo je zgolj za nek pradaven skupen trzinski spomin, za nekakšno pripoved, a nihče ni več vedel njenega izvora in ali je na tem kaj resnice. Zdaj so arheologi potrdili, da govornice le niso bile povsem iz trte izvite. Na pobudo trzinskega župana g. Toneta Peršaka je občinski svet že pred leti namenil nekaj denarja za arheološko preverjanje trditve, da je ob vznožju Ongra za trzinsko cerkvijo včasih res tekla rimska cesta. Sonde, ki so jih arheologi naredili, so razočarale tiste, ki so bili v njen obstoj prepričani, saj sledov ceste iz rimskih časov niso našli, vendar pa arheologi domnevajo, da je vseeno tekla nekje po območju Trzina, le da njenega položaja še niso odkrili. Lani je občinski svet namenil še nekaj denarja za arheološko »tipanje« po Ongru, da bi ugotovili, ali je le kaj resnice v govornicah, da je bil hrib nad vasjo nekoč poseljen. Temu v prid je govorila tudi znana najdba kamnite sekirice iz mlajše kamene dobe na območju trzinskega kamnoloma, za katero pa so se, kot verjetno veste, pred desetletji izgubile vse sledi. Lani se je arheologom nasmehnila sreča. Z nekaterimi sondami in manjšimi izkopi so potrdili obstoj sledov prazgodovinskega človeka na Ongru. Najdbe so potrdile, da so ljudje v prazgodovini obiskovali teme Ongra, ker pa je šlo le za manjše izkope, niso mogli potrditi, da so ljudje na Ongru res tudi prebivali. Najdbe pa so bile obetavne in tako so letos arheologi iz Medobčinskega muzeja Kamnik pod vodstvom Janje Železnikar spet zasadili lopate v gozdna tla na vrhu hriba. Na, po njihovi oceni, umetnih terasah so naredili tri večje sonde oziroma izkope, s katerimi so iskali sledove poselitve v prazgodovini in mogoče tudi v kasnejših obdobjih. Zgornji dve izkopni mesti, blizu samega vrha Ongra, nista dali pričakovanih rezultatov, saj so tam naleteli na t.i. sterilno geološko podlago. To pomeni, da gre tam za prvotno podlago, v kateri niso našli arheoloških sledov. Na najnižji terasi, kjer so že lani našli na sledove človeške prisotnosti, pa so izkopali presenetljivo veliko sledov starodavnih ljudi. Našli so zelo veliko kamnitih odbitkov, to so koščki kamenja, ki so nastali, ko je nekdo udarjal po drugem kamnu in skušal iz njega narediti kamnito orodje ali orožje. Odbitki so koščki kamenja, ki niso dodatno obdelani, kamnita orodja pa kasneje še obdelujejo in jim dajo uporabno vrednost. Naši predniki so pogosto tudi odbitke uporabljali kot nekakšna rezila za rezanje mesa, rastlin ali česa podobnega. Poleg tega so arheologi tam v zgornji plasti

Levo na posnetku: ostanki verjetno ognjišča hiše, ob profilu in trasirki ostanki velikih kosov hišnega ometa - lepa.

zemlje našli tudi ogromno koščkov drobnega keramičnega materiala. Gre pravzaprav za manjše koščke lončenih črepinj, velikih le 1x1 ali največ 2x2 cm. Tik nad sterilno podlago pa so naleteli na ostanek t.i. školjke, to je okrogle luknje oziroma vkopa za leseni steber, ki je nekoč verjetno nosil zidno ali strešno konstrukcijo prazgodovinskega bivališča. Ko so kopali naprej, so na-

Čiščenje notranjosti prazgodovinske hiše - na profilu velike vrečke s številnimi najdbami kamnitih odbitkov, keramičnih črepinj in lepa (hišnega ometa).

Foto: Marko Gregorič

leteli verjetno na obod oz. steno nekdanjega bivališča. Tam so našli zelo veliko ostanek lepa. Lep je material, največkrat glina, s katero so včasih zamazali ali zapolnili izprotja ali trstičja spletene hišne stene. Lep se je nahajal na plasti oglja. Domnevajo, da je nekdanja hiša pogorela in da so naleteli na dve plasti, starejšo in mlajšo, se pravi, da so na mestu stare zgradbe kasneje postavili novo. Na enem delu izkopne jame so naleteli tudi na ostanke domnevnega ognjišča, našli pa so tudi večje kose keramike, in sicer 5x5 ali 5x6 cm.

Ker ni bilo več denarja za nadaljnje izkopavanje, so za zdaj izkopne površine spet prekrili, pri tem pa arheologi poudarjajo, da so presenečeni nad velikimi količinami izkopanega arheološkega gradiva. To jim bo po tem, ko ga bodo očistili, oprali in podrobno analizirali, odkril marsikatero skrivnost, vendar pa tudi zdaj odkriti sledovi odpirajo nova in nova vprašanja in domneve.

Janja Železnikar nam je zatrnila, da bodo na ostankih oglja s pomočjo radiološke metode analize oglja C14 poskusili določiti natančno obdobje, iz katerega izvira, že zdaj pa je jasno, da nekateri ostanke segajo v prazgodovino, najbrž v bronasto dobo ali na njen prehod v železno, po prvih ocenah keramičnega materiala iz t.i. zgornje kulturne plasti pa arheologi, po tem ko so oprali najdene keramične koščke, menijo, da pripada tudi mlajšim slovanskim obdobjem. To bi pomenilo, da je bil hrib poseljen še v času prihoda naših slovanskih prednikov. Za zdaj so arheologi zelo previdni in ne želijo dajati ocen, ki bi bile lahko kasneje ovržene, poudarjajo pa, da so bili prijetno pre-

senečeni nad nenavadno veliko količino arheološko zanimivega materiala, ki so ga odkrili in da je najdišče na Ongru vsekakor zanimivo za nadaljnje raziskave, ki pa bi morale biti obsežnejše in seveda tudi dražje. Za zdaj še ni mogoče zagotovo trditi, da je bila na vrhu Ongra prazgodovinska naselbina, čeprav vse kaže, da je bila. Izgleda tudi, da ta naselbina ni imela obzidja, kar je bilo značilno za naselbine iz tistih obdobij na Dolenjskem. Lahko da je bila okrog bivališč lesena ograda ali palisada, sledov kakšnega širšega obzidja ali okopa pa še niso našli. To je tudi splošna značilnost gorenjskih višinskih naselbin, kjer obzidij večinoma niso gradili. Ker je Onger z vzhodne strani sorazmerno strm, za takšno obzidje s tiste strani tudi ni bilo posebne potrebe. Z južne in jugozahodne strani pa je Onger v tistem času verjetno obdajalo tudi močvirje, ki se ga nekateri stari Trzinci še spominjajo. Tudi to, da v bližini najdbe ni izvira pitne vode, niti ni ovira, da na Ongru ne bi bilo naselja. V tistih časih so se ljudje dostikrat oskrbovali tudi z deževnico, pa tudi Pšata in izviri pod hribom niso tako oddaljeni. Zanimivo je tudi vprašanje, od kod so prvi prebivalci Ongra dobivali material za svoje kamnito orodje in orožje, saj je hrib kraški osamelec in je njegova osnova pretežno iz

apnenca, ta pa ni bil primeren za izdelavo kamnitih pripomočkov. Verjetno so material za svoje orodje in orožje dobivali od drugod. Prav zato bi bilo dobro, da bi ob naslednjih raziskavah najdišča svoj prispevek dali tudi geologi. Arheologi pa ocenjujejo, da naše območje v preteklosti niti ni bilo tako slabo poseljeno, kot si včasih predstavljamo. Janja Železnikar pravi: »Zdaj smo odgovorili na nekaj vprašanj, še več pa se nam jih zastavlja!« Arheologi poskušajo bivališča na Ongru umestiti v mrežo zdaj znanih prazgodovinskih naselij in postojank ljudi. Brez kakršnih koli zaključkov je ga. Železnikar omenila bližnje najdišče zanimivega železnega meča pri gradu Jablje, domnevno bližnje gradišče nekje na tistem območju, sledove človeškega bivanja na Gobavici pa tudi domneve o strateški postojanki na Straškem hribu v Črnučah, nekje nad nekdanjim starodavnim prehodom preko Save. Arheologi poznajo v naši okolici še precej več mest, kjer naj bi po domnevah strokovnjakov pa tudi laikov lahko našli nove sledove preteklosti. Ker za vse raziskave ni zadosti denarja, je varneje, da ostanki preteklosti v varnem zavetju zemlje počakajo na morebitne boljše čase za raziskave. Na splošno pa imajo zdaj slovenski arheologi zelo dosti dela z

najdišči, ki so prišla na plan ob gradnjah avtocest.

Janja Železnikar domneva, da je tudi na našem območju verjetno še kaj pričevanj o preteklem življenju tudi v ravninah, na primer v podnožju Ongra, vendar pa so bile ravnine zaradi kmetijske obdelave zemlje marsikdaj tudi usodne za stare ostanke, saj so jih ljudje nič hudega sluteč preorali in uničili. Številne najdbe ob gradnji avtocest pa dajejo upanje, da bo mogoče še kaj odkriti tudi drugje. Ena takšnih večjih ugank našega kraja je tudi vprašanje, kje je bila včasih speljana rimska cesta.

Kustosinja arheologije v Medobčinskem muzeju Kamnik in vodja izkopavanj na Ongru Janja Železnikar nam je obljubila, da bo, ko bodo podrobneje preučili najnovejše najdbe z Ongra, o tem poročala za naš časopis. Izrazila pa je tudi upanje, da bo naša občina še naprej podpirala raziskave in da se ji bo posrečilo zagotoviti še več denarja, saj bi ga zdaj za poglobljeno nadaljnje izkopavanje res potrebovali. Omenila je tudi možnost, da bi odkrite ostanke potem predstavili javnosti, mogoče celo v Trzinu. Ni izključila niti možnosti, da ne bi kje v depojih muzeja le odkrili pogrešano kamnito sekirico z Ongra. Mogoče pa bodo pri naslednjih izkopavanjih našli še kakšno. **Miro Štebe**

Inovator Tomaž Pevc: Tsunami niza medalje

Zeneva. London. Nürnberg. Mesta, ki so bila v letošnjem letu označena na koledarju inovatorja Tomaža Pevca in ki so dala poseben pečat njegovi izumiteljski poti. V njih so namreč potekali različni mednarodni inovacijski sejmi, s katerih se je Tomaž vračal ovenčan z najprestižnejšimi priznanji (2 zlati in ena srebrna medalja) za svoj izum, plovilo na podvodnih krilih Tsunami.

Tomaž z navdušenjem, ki se ga naleze vsak, ko se pogovarja z njim, pripoveduje o svojem izumu, katerega je razvijal dobri dve leti, doslej pa je naredil že tri različice istega plovila.

»Plovilo na podvodnih krilih Tsunami je v celoti izdelano iz antikorozijskih materialov, predvsem iz aluminija, ki je odporen tudi na morsko sol. Sestavljen je iz štirih napihljivih elementov, ogrodja, prednjega višinskega krmila in motorja. Zaradi svoje konstrukcije je Tsunami izredno stabilen, napihljive blazine pa zagotavljajo, da je nepotopljiv. Ker podvodna krila med vožnjo ne dovolijo nobenega drugega gibanja kot naprej, je Tsunami izredno stabilen tudi v valovih. Plovilo poganja motor s štirimi konjskimi silami in se lahko z njim vozim tudi do 20 km/h. Med plovbo se plovilo zaradi vzgona dvigne na podvodna krila in dobesedno lebdi na vodi, tako je vodni upor minimalen, to pa vpliva na izredno majhno porabo goriva, zgolj 1 do 1,5 litra

na uro vožnje. Zaradi načina delovanja je plovilo okolju prijazno in ne onesnažuje morja. Ker je plovilo dolgo dobra 2 metra, težko 60 kilogramov (vključno z motorjem tehta 87 kg op.p), ga ni potrebno registrirati kot čoln, in ga tako lahko uporablja vsak, ki si to želi. Za varno vožnjo pa je vseeno dobro opraviti preizkus znanja o pomorskih predpisih in o izogibanju trkom na morju.«

Zdi se neverjetno, da je bilo plovilo, ki na prvi pogled deluje tako enostavno zgrajeno, potrebno dopolnjevati in graditi toliko časa. Tomaž pove: »Vsak detajl, vsak mehanizem, vsako novost, ki sem jo naredil na plovilu, sem moral preizkusiti na vodi. Zaradi zakonskih določil pa inovacij nisem smel preizkušati na bajerjih, jezerih ali rekah, edino na morju sem lahko preverjal, kako se plovilo obnaša. Pri tem sem imel

res srečo, saj je večina stvari, ki sem si jih zamislil, nekako delovala. V teh dveh letih sem plovilo nenehno izboljševal. Testiranja na vodi so izgledala tako, da je sin Grega upravljal plovilo, sam pa sem snemal vožnjo. Doma sem analiziral posnetke in obnašanje plovila in ugotavljal, kaj pri njem deluje in kaj ne. Največji problem je bil v tem, da so se morali napihljivi plovci pravočasno poravnati, tako da bi plovilo lahko lebdelo na vodi. Ugotovil sem, da je potrebno spremeniti naklon. Ko sem to napako odpravil, je plovilo začelo delovati tako, kot sem želel.«

Plovilo je torej izjemno tudi zato, ker je tako stabilno in se ne more potopiti. Tudi strah, da bi se med vožnjo prevrnil z njega, je povsem odveč: »Enkrat se mi je zgodilo, da sem med vožnjo naletel na velike valove in takrat me je kar malce stisnilo, kaj bo. Želel sem že skočiti v morje, pa sem vseeno nekoliko vztrajal na plovilu. Kljub valovom sem lahko vožnjo brez posebnosti nadaljeval. Takrat sem videl, da je konstrukcija res tako stabilna, da lahko skačeš na njej, se gugaš naprej in nazaj, voziš stoji ... Tudi motoristom, s katerimi sem bil ob priložnosti na morju, sem rekel, naj skušajo plovilo prevrniti. Kaj vse so počeli, pa jim ni uspelo! Ugotovil sem, da so podvodna krila tista, ki omogočajo takšno stabilnost in zagotavljajo, da se res ne moreš potopiti.« Ker Tomaževo plovilo žanje toliko zanimanja na različnih inovatorskih sejmih, je seveda le še vprašanje časa, kdaj ga bo začel masovno proizvajati in kdaj si bo lahko vsak kupil svoj Tsunami. »V Londonu na sejmju so mi povedali, da so mojo idejo za plovilo verjetno že ukradli in da ga bodo naslednje leto začeli masovno izdelovati na Kitajskem. Ampak nič hudega. Tudi ko se vozim po vodi, vidim, kako me snemajo, tečejo za mano in gledajo, na čemu se vozim. Zanimanje za Tsunami je res veliko,

kjerkoli se pojavim z njim. Seveda tudi zaradi tega že razmišljam, da prihaja čas, ko bi lahko plovilo začel masovno proizvajati. Prednost mojega »čolna« je v tem, da ne bo tako drago, kot so drugi čolni, tudi zato, ker ni nobenih visoko-tehnoloških naprav na njem, nobene elektronike nima in je res zgrajeno čisto preprosto. Pa tudi izjemno enostavno ga je upravljati. Samo usedeš se in pelješ. V tem trenutku se z Gregorjem pogovarjava o tem, da bo on prevzel prodajo, sam pa bom zadolžen za inovacije in razvoj. Že sedaj imam idejo, da eno krilo zamenjam s plavajočo tubo in s tem pridobim na hitrosti, motor lahko snamem, namesto njega namestim krmilo in plovilo navežem na drug čoln, ki ga lahko vleče ... Postopoma bom seveda spreminjal tudi obliko, dodal bom kakšne estetske elemente ipd. Sicer pa si predstavljam, da bi moje plovilo bilo naprodaj na plaži, nekje v Portorožu, kjer bi bilo na razpolago pet različnih modelov petih različnih barv; kupljeno plovilo bi lahko kupec takoj odpeljal v vodo. Naj dodam, da k plovilu sodi tudi prikolica, s katere ga spustiš v vodo. Če prikolice ne bi bilo, lahko pri splavitvi v morje obdrgneš krila«

Čez nekaj let bomo torej zagotovo lahko opazovali veliko število Tomaževih Tsunamijev na morju, zaupal pa nam je tudi, kakšen je njegov nasvet v primeru, da bi zaradi preveč vožnje na plovilu tvegali sončarico. »Če ti je vroče, ko si na plovilu, ni problema, skočiš v vodo. Tsunami ti ne bo nikamor pobegnil. Sicer pa sem sam, ko se vozim z njim, vedno oblečen v neoprenska oblačila, s sabo imam tudi plavutke. Tsunami je sicer namenjen priobalni plovbi, kar je velik užitek. Na plovilu imaš občutek, kot bi letel po zraku, pa tako lepo se vidi dno morja, vse tiste ribe in kamni na dnu... Plovbo do različnih otokov, recimo na hrvaški obali, pa opravljam samo ob spremstvu prijatelja ali družine na čolnu. Pa tudi z vožnjami začnjam ob zgodnjih jutranjih urah in sem do hude vročine že nazaj na obali.«

V Sloveniji tega izuma sicer še ne cenimo dovolj, v tujini pa je to drugače. To dokazuje tudi vse medalje, ki jih je Tomaž že prejel: »Občutek, ko dobiš medaljo za svoj izum, je super. S takšnim priznanjem dobiš tudi voljo, da z veseljem delaš še naprej. V tujini, se mi zdi, vse izume sprejemajo z začudenjem. V Londonu, recimo, se čudijo, kako moj »stroj« sploh deluje, otroci plezajo po njem, se slikajo, povejo, da je genialno ipd. Nek gospod si je plovilo ogledal, potem pa mi je na papirček začel risati izboljšave. Na sejmih je tudi mnogo novinarjev, pa tudi druga zainteresirana javnost. Tako sem, ko sem bil v Ženevi, dobil povabilo v London in Nürnberg, na londonskem sejmju so me povabili v Zagreb in Pittsburg v Ameriki. Tudi predstavniki iz gospodarstva pridejo na takšne sejme in z inovatorji sklepajo posle.«

Gotovo bomo o Tomažu Pevcu in njegovem Tsunamiu še videli in slišali. In nekaj, kar se je začelo kot nedolžen, šaljiv poskus dveh potapljaških prijateljev, bo morda v prihodnosti postalo najboljša zabava med poletnimi meseci.

Mateja Erčulj

Porodstvena vez

*Življenje je bilka, ki raste pokončno,
a ne tja v neskončno.*

Dobrota jo greje, a zlo ukrivi.

*Bolijo spomini, a neizpolnjene želje
so iskricice drobne, ki ne zažare.*

*Slabo pozabi, saj ostarijo obrazi,
le dobro prenesi sebi v rod.*

*A ni vsakomur dano, mehko poslano,
včasih prenašata zlo in dobrota
iz roda se v rod.*

Mladi žarijo, a rodovi starijo.

Za njimi ostala bo le drobcena sled.

*Le v kamen vklesana, oseba skoraj neznana
nam bo kazala sorodstveno vez.*

Milan Kuferšin

Direkcija o posodobitvi Mengeške ceste

Ze v prejšnji številki smo želeli objaviti pogovor s predstavnikom Direkcije za ceste, saj bi ta lahko odgovoril na nekaj vprašanj, ki jih je v Odprti katedri zastavil g. Stane Mesar, vendar se z Direkcijo, ki je v sklopu Ministrstva za promet zadolžena tudi za vzdrževanje in urejanje cest v državni lasti, kamor sodi tudi Mengeška cesta, nismo mogli dogovoriti. Voditeljica Službe za odnose z javnostjo pri Direkciji za ceste ga. Tina Bučič nam je tokrat odgovorila na nekaj vprašanj, ki smo ji jih zastavili.

Pred kratkim ste uredili križišče na Mengeški cesti pred gasilskim domom. Kaj vse zajema tokratni poseg in kakšna je njegova vrednost? Ali pri tem in v kolikšni meri sodeluje tudi občina Trzin?

V skladu s 3. odstavkom 7. člena Zakona o varnosti cestnega prometa mora biti na prehodih za pešce z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer promet urejen s semaforji. Skladno z omenjenim je bil na tem območju en prehod za pešce ukinjen, drugi pa je semaforiziran, pri čemer je dodatno varovan z ločilnim otokom. V območju križišča je nadgrajena in obnovljena tudi cestna razsvetljava. Poškodovano in dotrajano prometno signalizacijo smo nadomestili z novo. Vrednost vseh omenjenih del, ki jih v celoti financira Ministrstvo za promet, Direkcija Republike Slovenije za ceste, znaša skoraj 140.000 evrov.

Ali načrtujete tudi posodobitev drugih delov Mengeške ceste, če jo, kdaj bi do tega lahko prišlo?

Za ureditev 1.160 metrov dolgega odseka glavne ceste G2-104/1139 Mengeš - Trzin je izdelana izvedbena PZI projektna dokumentacija ter potrjen investicijski program.

Trenutno so v teku pridobivanja dokazil o razpolaganju z zemljiščem. Zaradi težav pri pridobivanju dokazil smo na delu glavne ceste na pobudo Občine Trzin naročili spremembo predhodno že potrjene projektna dokumentacije.

Pripravljen je sporazum o sofinanciranju, ki s strani Občine Trzin še ni podpisan. Investicija predvideva ca. 16% delež sofinanciranja občine. Z gradnjo se bo uredila glavna cesta s pločniki, predvidena je ureditev javne razsvetljave ter vse potrebne komunalne infrastrukture.

Pričetek gradnje je odvisen od zagotovitve finančnih sredstev v proračunu RS ter Občine Trzin, podpisa sporazuma o sofinanciranju ter zagotovljenih dokazil o razpolaganju z zemljišči.

Kaj ovira že večkrat (vsaj s strani občine) obljubljen začetek posodabljanja ceste oz. urejanja pločnikov ob Mengeški cesti?

Nesreče na Mengeški cesti so vse pogostejše. Prizor že druge nesreče pred hišo Mesarjevih.

Nepridobljena dokazila o razpolaganju z zemljiščem ter nepodpisan sporazum o sofinanciranju.

Na Občini najpogosteje trdijo, da del na Mengeški cesti ni mogoče začeti, ker lastniki zemljišč ob cesti niso pripravljeni »žrtvovati« nekaj metrov tik ob cesti. Koliko je takšnih lastnikov in kaj naj bi bil glavni razlog njihovega nasprotovanja?

Pridobitev potrebnih zemljišč je dejanska ovira pri nadaljevanju postopkov za pričetek obnove Mengeške ceste. Doslej je bilo sklenjenih ca. 89 % pogodb, kar pomeni ca. 90 že sklenjenih pogodb ter 10 postopkov, ki so še v teku. Od tega je v enem primeru v teku tudi zapuščinski postopek. Poglavni razlogi zaradi katerih lastniki zemljišč niso pripravljeni skleniti pogodb, so cene zemljišč (pri čemer gre za zahteve po ceni kmetijskih zemljišč po vrednosti stavbnih zemljišč) ter izguba prostora za parkiranje, glede na to, da cesta poteka mimo stanovanjskih hiš.

Ali bi na Mengeški cesti uredili tudi dodatne semaforje, npr. v križišču pri Jan baru in odcepu proti Jablam?

Projekta za ureditev križišča pri Jan baru ter odcepa za Jable sta že izdelana. V okviru projekta ureditve odcepa za Jable je predvidena rekonstrukcija obstoječega križišča v krožno, predvsem z namenom umirjanja prometa ob vstopu v naselje iz smeri Mengša. Za projekt ureditve križišča pri Jan baru je trenutno v pripravi sprememba projekta. Prvotno je bilo tam predvideno nesemaforizirano križišče s pasom za leve zavijalce. Na pobudo občine in občanov se pripravlja nova projektna rešitev, ki predvideva polno semaforizirano križišče za motorni in peš promet.

Ali imate v načrtih tudi gradnjo trzinske

obvoznice v starem delu Trzina, pravzaprav obvoznico Mengeške ceste?

Predvidoma v roku enega meseca bo zaključena študija variant za traso obvoznice Trzin, v okviru katere sta obdelani dve varianti. Sledi revizija študije, ki bo zaključena predvidoma do konca letošnjega leta.

Ko bo omenjena investicija uvrščena v Načrt razvojnih programov, bo mogoče pričeti s postopkom umeščanja trase v prostor.

Kaj je treba storiti, da bi dobili to obvoznico in kakšne so naloge občine pri tem?

Omenjene aktivnosti so predvsem v pristojnosti Ministrstva za promet, Direkcije Republike Slovenije za ceste in Ministrstva za okolje. MŠ

V razmislek ob urejanju Ljubljanske ceste

V zadnjem Odsevu je bila omenjena tudi ureditev Ljubljanske ceste, vendar se načrti zapletajo pri izvozu in uvozu iz ulice Za hribom. Iz te ulice bo izvoz in uvoz omogočen in tudi dokaj varen, če se za del, ki je neposredno ob bregu potoka Pšate, zgradi manjša galerija na stebrih.

V križišču Mengeške ceste z obvoznico pa je potrebno takoj izrisati na voznem pasu, ki gre naravnost proti Depali vasi, še puščico za zavijanje v levo, ker je pas za zavijanje levo prekratek za tovornjake s prikolicami.

Res ni občinska zadeva, lahko pa sporočite ustrezni ustanovi, ki skrbi za ceste.

Janez Mušič

Proračunski problemi v trzinski občini

Na oktobrski seji občinskega sveta smo obravnavali rebalans proračuna za leto 2007. V pisni obrazložitvi rebalansa je župan sam izpostavil počasno realizacijo investicijskih projektov v Trzinu. Kot glavni razlog je navedel, da Občina še ni pridobila potrebnih zemljišč.

Zanimivo, da podžupan v oktobrskem Odsevu ni bil tako konkreten pri obrazložitvi zamujanja gradnje doma starejših občanov, ampak je raje namigoval na birokratsko zavlačevanje. Dejstvo je torej, da občini v štirih letih ni uspelo pridobiti vseh potrebnih zemljišč. Podžupan je lansko pomlad obljubljal pridobitev gradbenega dovoljenja že za lansko poletje, pa ga še sedaj nimamo.

Primer projekta doma starejših, projekt vhoda v športni park Mlake pa še nekateri kažejo na slabo gospodarsko vodenje občine. Vidi se, da je župan precej nezainteresiran za osebno udejstvovanje pri gospodarjenju, in to, po mojem mnenju najpomembnejšo funkcijo prepušča podžupanu, ki pa ima pri tem očitno velike težave.

Ob tem je treba poudariti, da se je do lanskega decembra občinskim svetnikom skrivale dokumentacijo za investicijske projekte, in smo jo svetniki dobili kot informacijo šele po protestu naše svetniške skupine. Župan pa še vedno ni hotel, da bi občinski svetniki te investicijske projekte obravnavali in potrjevali na seji občinskega sveta. Zakonskim uredbam, ki ravnajo zaradi potrebe po transparentnosti nalagajo, da morajo biti finančni projekti pred uvrstitvijo v proračun potrjeni, je žu-

pan navidezno zadostil tako, da je sam sebi izdajal in potrjeval investicijske projekte. Seveda je na ta način deloval popolnoma v nasprotju s predpisi, ki zahtevajo transparentnost. Župan je vztrajal, da si te pravice, da on sprejema investicijske projekte, ne pusti vzeti, ker da je tako določeno tudi v zakonu. Nikoli pa ni definiral tega zakona.

Ko smo v začetku letošnjega leta obravnavali drugo branje proračuna, je bilo veliko prepira glede potrjevanja investicijskih projektov. Vsak je vztrajal na svojem. Ob glasovanju o proračunu pa je bil sprejet z večino glasov tudi dodatni sklep, s katerim je občinski svet prepustil potrjevanje investicijskih projektov županu. Seveda pa zahtevano transparentnost lahko pridobijo investicijski projekti le z obravnavo na seji občinskega sveta.

Nerazumljivo slabo je gospodarjenje vodstva Občine Trzin pri prodaji občinskih zemljišč, kar je razvidno tudi v rebalansu za 2007, ki smo ga občani Trzina v Uradnem vestniku občine Trzin dobili na domov, in torej to informiranje lahko vsakdo sam preveri. Pri tej prodaji najbolj bo de v oči ocena občinskega vodstva, da je gradbeno zemljišče, ki ga Občina Trzin namerava prodati podjetju Biring, vredno 20 EUR za m². Drugi podjetniki, ki želijo opravljati svojo podjetniško dejavnost v OIC Trzin, morajo gradbeno zemljišče plačevati po desetkrat višji ceni. V rebalansu za leto 2007 je še napisano (precej nenavadno za rebalans), da je za leto 2008 predvidena še prodaja okoli 2000 m²

zemljišča po 20 EUR. Tudi tu je razvidno, da bo pri tem udeležen tudi Biring.

Treba je povedati, da je tudi pri drugih primerih prodaje občinsko zemljišče ocenjeno precej pod tržno vrednostjo. Po mojem mnenju je nižja vrednost zemljišča dopustna samo pri manjših kosih v okvirih že formiranih parcel drugih lastnikov, kjer je občina zainteresirana za prodajo, drugje pa je v interesu občine, da se prodaja občinsko zemljišče po tržni ceni.

Vodstvo trzinske občine že od začetka delovanja vztraja pri politiki podcenjene vrednosti zemljišč tako pri nakupu kot pri prodaji. To ravnanje občine po mojem mnenju ni dobro ne za občino, ne za občane, ampak je še najbolj primerno za razne špekulacije z zemljišči. Kako se počutijo občani, ki jim je občina za odkup zemljišča za rekonstrukcijo Jemčeve ceste pred nekaj leti plačala manj kot 30 Å za m², ko so izvedeli, da država na Mengeški cesti plačuje zemljišče, potrebno za rekonstrukcijo, po tržni ceni, za gradbeno zemljišče je to 160 EUR m².

Podjetje Biring pa bo kupilo gradbeno zidljivo zemljišče od občine v OIC Trzin, ki ga vodstvo občine ocenjuje na 20 EUR m². V naši občini je na tem področju nekaj očitno narobe. Taka dejanja so škodljiva za občinsko premoženje. Taka, v primerjavi s tržno ceno skoraj zastonska prodaja občinskih zemljišč upravičeno zbuja dvome o poštenih namenih vpletelih.

Peter Kralj

Lista Za zeleni Trzin

Za kakšno farso gre?

V oktobrski številki Odseva je podžupan pohvalil pogajalske sposobnosti župana ob izbiri izvajalca za dom za starejše občane.

Gospodje, za kakšno farso pa spet gre? V investicijskem programu, ki ga je župan sprejel in podpisal 20.11.2006, je črno na bellem napisano, da »bo Kraški zidar izvedel gradnjo celovitega objekta po vrednosti, ki bo določena na podlagi cen, dosegljivih na trgu, ter s pogajanjem v skladu z Zakonom o javnih naročilih«.

Torej je bil izvajalec znan že novembra lani, še pred javnim razpisom za izvajalca del!

Dejstvo je, da se projekt Dom starejših občanov vleče v proračunskih Občine Trzin po mojem vedenju od leta 2002, da so se sredstva, namenjena temu projektu, prenašala iz leta v leto in zgubljal na vrednosti, ker nobena vezava ne pokriva inflacije in da je bilo več kot dovolj časa za realizacijo ob strokovnem pristopu, brez izgovorov na administrativne ovire. Res pa je, da se pri tako »po domače« vodenem projektu slej ko prej zatakne ob zakonodaji. Ker je za prvotni projekt zmanjkalo zemljišča, je bilo potrebno projekt popravljati, posledično spreminjati tudi ureditveni načrt območja T3. Mimogrede - fizioterapija se bo zaradi pomanjkanja prostora izvajala v dnevnem prostoru, sobe na Ljubljansko cesto pa bodo imele okna, ki se ne bodo mogla odpirati, na oknih pa protihrupne aluminijaste lamele. Prostora za druženje v nadstropjih sta velika 13 m², v mansardi pa 15 m². Zaradi tega projekta zagotovo koga že boli glava in ga bo še bolj. Vsi ti problemi in cirkusi pa so posledica odločitve, da se DSO gradi na tej lokaciji v bloku s stanovanji za trg in varovanimi stanovanji, ker smo delali uslugo investitorju varovanih stanovanj, za katere zakonodaja zahteva zdravstveno varstvo, ki ga sami ob tako majhnem številu stanovanj ne bi mogli zagotoviti, bo pa to zagotovljeno v DSO. Morda je bila usluga narejena še komu, da se je tako vneto vztrajalo na najslabši možni lokaciji med dvema cestama, brez vrta!

Že v letu 2002 sem predlagala razmislek in razpravo glede lokacije ter ponudila organizacijo okrogle mize s strokovnjaki, zlasti glavnimi sestrami DSO, ki bi iz lastnih izkušenj povedali svoja mnenja glede primerne okolja za DSO, vendar sem vedno izpadla nadležna, saj je bilo vendar vse že zdavnaj odločeno!

Variante izračuna cene samostojne zgradbe DSO v primernejšem okolju za oskrbovance nismo nikoli videli, sem pa prepričana, da bi za enak znesek v vsem tem času, ko se govori o njem, lahko tudi že stal in morda tudi z večjim soinvestitorjem.

Drugo dejstvo pa je, da imamo strokovno podhranjeno občinsko upravo, in ker nimamo dovolj dobro pripravljenih investicijskih dokumentov, niti ne poskušamo pridobivati državnih sredstev ali sredstev iz evropskih skladov. Ravno projekt »Dom starejših občanov« bi bil ob strokovni pripravi primeren za kandidacijo za evropska sredstva.

Tako pa ga bomo financirali s sredstvi občanov Trzina in reševali probleme drugih občin, kajti ko bo dom zgrajen, se bo moral za-

radi ekonomike poslovanja takoj napolniti (kar ob pomanjkanju kapacitet v Sloveniji sploh ne bo težko), zagotovo pa ga ne bomo napolnili samo s Trzinci. Če pa bi bilo tako, kot se propagandno govori, da se gradi za Trzince, pa to pomeni, da bo stroške na prazno posteljo, ki bo čakala Trzinca, plačevala občina. Po investicijskem projektu je izračunana povprečna cena oskrbe na dan 23,86 EUR x 30 dni je 715,73 EUR, povprečna pokojnina v letu 2006 v občini Trzin pa je bila 691,67 EUR. V istem projektu so navedene za primerjavo tudi cene za oskrbni dan v ostalih domovih, ki se gibljejo za enoposteljne sobe med 8,57 EUR do 22,10 EUR, za dvoposteljne sobe pa med 11,43 EUR do 19,85 EUR. Iz primerjave cen je razvidno, da bo cena oskrbnega dne v našem domu zelo visoka, kar naj bi pomenilo, da bo naš dom precej nadstandarden, vendar se bojim, da podatki iz investicijskega programa tega ne dokazujejo.

Nataša Chvatal

Olga Pavlin: Moj drugi dom je Menačenkova domačija v Domžalah

V tej številki Odseva objavljamo dva pogovora z občankama sosednje domžalske občine, vendar sta obe tesno povezani tudi z dejavnostjo nekaterih Trzincev, njuno požrtvovalno delo pa bi bilo lahko vzgled tudi vodjem nekaterih trzinskih društev.

Gospo Olgo Pavlin, rojeno Štajerko, sedaj upokojenko, ki si je ustvarila družino in živi v Domžalah, marsikdo od Trzincev pozna iz domžalskega Zdravstvenega doma, kjer je bila v aktivni dobi zaposlena, pozna jo iz skupine narodnih noš, ki so stalne udeleženke povorke tudi na Florijanovih sejmi v Trzinu, pozna jo kot gostiteljico v Menačenkovi domačiji v Domžalah.

Z njo sem se bližje spoznala pri načrtovanju folklornih festivalov, ki smo jih na začetku pripravljali v sodelovanju z Občino Domžale in Občino Kamnik. Kot dolgoletna članica Turističnega društva Domžale je vodila skupino narodnih noš, sedaj Društvo narodnih noš Domžale, ki se je izločilo iz matičnega turističnega društva. Bila je aktivna plesalka v folklorni skupini Tineta Rožanca. Prav z njenim prizadevanjem je ponovno zaživela in pod dobrim mentorstvom deluje domžalska otroška

folklorna skupina in folklorna skupina odraslih. Slednja naj bi zaživela tudi v Trzinu, medtem ko šolska otroška skupina deluje že nekaj let.

Vendar sem pogovor z Olgo Pavlin v Odsevu želela zapisati predsem zaradi Menačenkove domačije, ki jo upravlja Društvo narodnih noš Domžale, katerega srce in gonilna sila je prav ona. Menačenkovo domačijo so kot muzej predstavili v lični zloženki, katere tekst je zapisala Iva Šubelj Kramar, dolgoletna upraviteljica Budnarjeve hiše v Palovčah. Te dni je izšla druga, dopolnjena zloženka in uredili so svojo spletno stran.

Olga, kaj so Domžale in okolica pridobile z nekdanjo hišo Ahčinovih v turistični ponudbi?

Občina Domžale je imela razumevanje za pobude in ideje ter odkupila nekdanjo Ahčinovo hišo v Domžalah, na Cankarjevi cesti 9, skupaj s sponzorji zagotovila sred-

stva za obnovo in uokvirila njeno namembnost: ohraniti stavbno dediščino, njeno socialno izročilo in jo oživiti s programom ohranjanja kulturne dediščine, šeg in običajev preko razstav, delavnic, kulturnih večerov... Od vsega začetka sem bila zraven. Menačenkova domačija, kot se reče po domače Ahčinovi hiši, se razlikuje od Budnarjeve v Palovčah. Slednja se ponaša z izrazito kmečko arhitekturo, naša pa je tipična hiša nekdanjih Domžal, poleg tega pa ohranja pečat začetkov obrtništva in sledi treh generacij Ahčinovih krojačev. Stanovanjski del, ki je po obnovi ohranjen, je namenjen muzeju in različnim delavnicam, literarnim večerom, druženju, nekdanji gospodski del je spremenjen in namenjen stalnim razstavam. V hiši je bilo ohranjenega kar nekaj kmečkega orodja, predmetov krojaške obrti, marsikdo pa nam tudi pokloni dragocene eksponate dediščine, ki dopolnjujejo muzejsko zbir-

ko. Večinoma avtorji razstav hiši poklonijo eno od svojih umetnin.

K hiši sodita stara lipa in sakralno znamenje.

Občina Domžale vsako leto nameni sredstva za vzdrževanje hiše in in njeno življenje. Nekaj primaknejo tudi krajevne skupnosti.

Kako so tovrstno turistično ponudbo sprejeli domačini, okolica, in kaj misliš, ali so podobne možnosti tudi v drugih krajih?

Moram reči, da je Menačenkova domačija postala naša, za domačine in bližnjo okolico predvsem zaradi številnih razstav, delavnic, literarnih večerov, za obiskovalce pa kot ena od znamenitosti Domžal. Vodeni ogledi kraja, ki se pogosto zaključijo prav v Menačenkovi domačiji, so zanimivi tudi zato, ker obiskovalcem ponudimo prijazen ogled, ga pogostimo z značilnimi jedmi in zeliščno pijačo po receptih nekdanje Menačenkove gospodinje, znane zeliščarke. Lani smo imeli preko 4500 obiskovalcev.

Naj povem, da številni obiskovalci prihajajo tudi iz Trzina, med njimi šolske skupine, otroci iz vrtca, šolarji, ki so si za izbirni predmet izbrali turistično vzgojo, prihajajo pa tudi iz oddaljenih krajev. Hiša je v središču Domžal, lahko dostopna domačinom in ima tudi dobre prometne zveze z okolico.

Za območje tako imenovane podjetne regije bi lahko pripravili program turistične ponudbe z ogledom znamenitosti v posameznih krajih in obiskovalce zadržali na tem območju vsaj dan ali dva. Večje sodelovanje bi bilo lahko tudi pri organiziranju različnih delavnic, namenjenih ohranjanju ljudskega izročila.

Društvo narodnih noš Domžale upravlja hišo. Kako delate, problemi in načrti?

Kot predsednica društva sem seveda tudi najbolj odgovorna za red in program hiše, imam pa veliko podporo in pomoč članov. V društvu imamo zaledje vsega tistega, kar

lahko popestri program: ljudske glasbenike, nošo, dobre gospodinje...Povabilu se rade odzovejo domače pevske in glasbene skupine.

Če veš, da je hiša odprta dopoldne od 9. do 11. in popoldne od 17. do 18. ure in po dogovoru še dlje, veš, koliko ur sama prebijem pri Menačenk. Skrbimo, da je hiša vedno topla, kosimo travo, zalivamo rože, urejamo okolico, sodelujemo pri nadaljnji obnovi. Čeprav avtorji razstav večino dela opravijo sami, je le potrebna tudi naša prisotnost. Ko so se predstavili domžalski čebelarji, so za priprave na dvotedensko razstavo porabili teden dni. Do letošnjega novembra je bilo pri Menačenk že 12 razstav. Rezervacije imamo že do marca 2008. Razstavljalci so večinoma amaterji različnih področij umetnosti.

Vodimo knjigo vtisov z obiskov muzeja, razstav in drugih prireditvev in sproti sestavljamo kroniko tudi s slikovnim gradivom.

Uredili smo parkirišče, ki pa je ob večjih obiskih premajhno. Problem skušamo reševati po dogovoru s sosedi.

Načrtujemo ureditev podstrešja stavbe in manjša dela ob hiši. Programsko smo na pravi poti. Tudi zato, ker so med obiskovalci in aktivnimi udeleženci delavnic tudi mladi, ki jim s tem poskušamo privzgojiti odnos do naše dediščine. Delamo z velikim zanosom in vse prostovoljno. Veseli pa smo pomoči številnih simpatizerjev.

Mogoče še nekaj besed o vašem društvu.

Društvo narodnih noš šteje 110 članov obeh spolov. Poleg druženja, ki nas zblizuje in polni z novo energijo, je društveno poslanstvo vsekakor tradicija narodnih noš s sodelovanjem na prireditvah, povokah, izmenjavah in prenašanjem narodovega izročila na mlajše, ki ga vidimo tudi z vse večjim vključevanjem v folklorno dejavnost. Delamo tudi na tem, da si člani društva preskrbe poleg gorenjske narodne noše še noše svojih prednikov, ki sodijo na prireditve, kot je bila na primer obletnica podelitve mestnih pravic Domžalam, 110-letnica fare in podobno.

Kaj je po tvoje dobro za ohranitev dediščine in vzgojo mladih tudi drugod po Sloveniji?

Zavedanje, da je dediščina odraz življenja nekega naroda. V Sloveniji je stavbne, kulturne in druge dediščine še ogromno. Žal brez spremembe odnosa in vzgoje mladih uspeha ne bo, in bo le-ta zginjala, kot je predvsem povojna leta. Lokalne skupnosti morajo to uvideti, v vsakem kraju je lahko kakšna »Menačenkova domačija«, ki pa seveda ne bo uspešna brez pomoči lokalne skupnosti in predanih prostovoljcev.

Tudi Menačenkova domačija bo živel, dokler nam seveda ne bo zmanjkalo energije in bo naše delo nadaljeval mladi rod. Lahko pa da bo hiša dobila tudi direktorja ali kakšnega delavca, ki ga bo treba plačevati. **In tvoj najlepši trenutek, povezan z Menačenkovo domačijo?**

Seveda je to polna hiša zadovoljnih obiskovalcev, ki nam vedno znova napolni »baterije« in da poleta za nadaljevanje našega poslanstva. **Joži Valenčak**

In podatek za informacije:

Društvo narodnih noš Domžale, Cankarjeva 9
GSM ge. Olge Pavlin 041 256 327,
ali e-mail: info@menacenk.net

Zaposlitev za čistilce

Čistoča d.o.o., kot eno od vodilnih storitvenih organizacij na področju čiščenja in vzdrževanja objektov, zaradi širitve dejavnosti k sodelovanju vabi:

ČISTILCE (m/ž) na območju Ljubljane in okolice

Od kandidatk- (ov) pričakujemo:

- I. stopnjo izobrazbe
- vestnost, natančnost in odgovornost pri delu
- zaželene delovne izkušnje

Kandidatom-(kam) ponujamo:

Delovno razmerje s polnim ali s krajšim delovnim časom za določen čas, z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas, in delo v dinamičnem okolju.

Zainteresirane kandidate vabimo, da pošljejo pisne ponudbe na naslov:

Čistoča d.o.o., Ljubljanska cesta 12f, 1236 Trzin

ali pokličejo v kadrovsko službo na tel. št.:

01/560 31 26 ali 01/560 31 42.

Telefonske številke občine Trzin so:

01/564 45 43, 01/564 45 44,

01/564 45 49 in 01/564 45 50

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov: info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30.**

Da bi nam dolgo še bilo tako...

»**D**eset let je minilo od prvih začetkov organiziranega izobraževalnega, kulturnega in športno-rekreativnega dela za in z ljudmi v tretjem življenjskem obdobju v Domžalah...« je v svojem nagovoru med drugim poudarila predsednica Metka Zupanek na svečani akademiji ob 10. obletnici Društva Lipa - univerze za tretje življenjsko obdobje, v polni dvorani Kulturnega doma Franca Bernika.

Ti si predsednica, bila pa si tudi pobudnica za ustanovitev društva pred desetimi leti. Kaj te je spodbudilo k temu dejanju?

Želja in potreba po ohranjanju spominskih in telesnih sposobnosti ter spodbujanju ustvarjalnih dejavnosti starejših občanov. Idej ni nikoli manjkalo, pa tudi volje za uresničevanje le-teh je bilo vedno dovolj, včasih morda še preveč. Tako sem pred desetimi leti zbrala 23 somišljenikov in ustanovili smo Društvo Lipa Domžale. Prvo leto je bilo le 5 skupin z 48 slušatelji. Moram reči, da je bil že sam začetek dokaj spodbuden.

Kaj pa danes, po desetih letih?

V tem trenutku pomeni to desetkrat več skupin in kar več kot dvajsetkrat več slušateljev in aktivnih članov društva.

V katero smer se je razvijala vsebina aktivnosti?

Vedno skušamo slediti željam in potrebam članov, in upoštevamo vsak namig, če je le zadovoljivo število interesentov za določeno skupino. Od vsega začetka je bilo največje zanimanje za tuje jezike, lahko rečem, da je še danes tako. Na začetku sta delovali skupini za učenje angleščine in nemščine, po desetih letih je samo za angleški jezik 10 skupin, sledita nemščina in italijanščina, vsaka s po 5 skupinami, potem španščina, francoščina in ruščina. Učenje tujih jezikov se uresničuje v 24 skupinah, katere obiskuje 248 slušateljev.

Na izobraževalnem področju moram omeniti še umetnostno zgodovino, zgodovino in kulturo drugih narodov, zgodovino religij, psihologijo, medsebojne odnose in osebnostno rast, računalništvo, masažo, astrologijo. To pomeni še 16 oblik z 245 slušatelji.

Sledijo ustvarjalne aktivnosti na kulturnem področju: pevski zbor, harmonikarski kvartet, likovni, literarni in keramičarski krožek, izdelovanje lutk v dobrodelne namene UNICEF - a, recitatorska skupina in nenazadnje krožek za pravilni govor. To je zopet 9 skupin s 130 slušatelji. Tretje področje aktivnosti pa so športnorekreativne dejavnosti: kolesarjenje, pohodništvo, smu-

čarski teki, telovadba, joga, plesna rekreacija, orientalski ples - 8 skupin, 183 udeležencev.

Zelo odmevni sta zimska in letna šola v naravi s pestro izobraževalno, ustvarjalno in športnorekreativno vsebino. Naše strokovne ekskurzije - vsak mesec ena - so zelo obiskane in priljubljene.

Za obvladovanje tako velikega števila »učencev« je potrebno kar veliko število predavateljev in mentorjev.

Res je, a moram priznati, da imamo od vsega začetka kar srečo in brez večjih težav zagotavljamo ustrezne strokovne sodelavce. Imamo izreden 24 članski predavateljski aktiv, katerega posamezniki so tudi člani našega društva. Pomembno delo opravljajo animatorji skupin, ki so vezni člen med skupino in vodstvom.

Govorili sva o organizaciji in vsebini društva. Glede na obsežnost dejavnosti pa so bile gotovo prisotne tudi določene težave. Se mar motim?

Res je. Na začetku delovanja je bil problem prostor. Gostovali smo v eni sami učilnici v stari zgradbi na Kolodvorski 8. To je bilo premalo, zato smo reševali problem na različnih lokacijah. Na srečo je ta problem zdaj rešen. Po zaslugi Občine Domžale imamo zagotovljenega dovolj ustreznega prostora v stari stavbi Osnovne šole Venclja Perka.

Večni problem pa predstavlja pomanjkanje finančnih sredstev. Le 10% potrebnega denarja zberemo preko natečajev za področje humanitarnih dejavnosti v matični občini, to je v Domžalah, nekaj še v Morav-

čah in Kamniku. Nekaj malega dobimo v obliki donacij za Zbornik, vse ostalo pa je denar, ki ga prispevajo slušatelji v obliki članarine in šolnine.

Zelo bi bili veseli, če bi vsaj minimalna sredstva prispevale tudi ostale okoliške občine, seveda tiste, iz katerih so naši člani: Mengeš, Trzin, Komenda, Lukovica, Ljubljana.

Koliko članov društva je iz Trzina?

Po zadnjih podatkih je včlanjenih v različne oblike aktivnosti kar 90 slušateljev, kar predstavlja 10% vseh vpisanih.

Desetletno delovanje društva je bilo izredno uspešno, vsebinsko in organizacijsko vsestransko. Pa vendar, kakšni so tvoji - društveni cilji in želje za naslednje obdobje?

Idej in želja je še veliko. Prihajajo novi ljudje, nove potrebe, želje, predlogi. Če bo le mogoče, jih bomo tudi v prihodnje upoštevali. Vsekakor pa mislim, da bomo morali dati večji poudarek na področju računalniškega opismenjevanja naših članov in vzporedno s tem spoznavanju sodobne fotografske tehnike. Želimo opozoriti na potrebo po temeljitejšem poznavanju lokalne zgodovine in nenazadnje še bolj poglobljeno skrbeti za zdravje našega članstva. Presrečni pa bi bili, če bi se nam v prihodnosti uspelo otresti problema pomanjkanja finančnih sredstev in bi naša dejavnost našla svoje zagotovljeno mesto v proračunih matične in sosednjih občin.

Ne bi bilo prav, če bi najin razgovor zaključile, ne da bi omenile vsakoletno izdajo Zbornikov, ki že s svojimi skrbno in občuteno izbranimi naslovi zgovorno potrjujejo bogastvo doseženih rezultatov: Jutri bo sijalo sonce, Jesen pod lipo, Jesenski šopek, Ajda zori, Meljemo, Ajdova pogača, Čas teče, Spomini ostajajo, Besede v vetru ter letošnji, jubilejni, z naslovom Odmevi mladosti, ki je bil predstavljen prav na zaključni slovesnosti.

Kakšni občutki te obdajajo zdaj, ko je vse »hudo« za teboj?

Enkratni. Ko vidiš polno dvorano, na odru vse generacije, od najmlajših do najstarejših, ko slišiš iskrene pohvale in čestitke, ko te pravzaprav drugi nesebično in iskreno opozorijo na dosežene uspehe, ko začutiš tako vsestransko javno odzivnost na našo dejavnost in dosežene uspehe, ti je resnično lepo v duši.

Hvala za prijeten razgovor, iskrene čestitke in še naprej veliko uspeha pri uresničevanju zastavljenih ciljev.

Meta Železnik

Strokovni izlet v Rogaško Slatino

Voditelji in voditeljice Medgeneracijskega društva Jesenski cvet smo si v znameniti Rogaški Slatini 18.10.2007 ogledali Dom starejših - Pegazov dom, ki je podružnica družbe Comett domovi d.o.o.. Ime Pegazov dom ima zgodovinsko ozadje in za dom pomeni vrelec življenjskih izkušenj in modrosti.

Našemu društvu so prijazno razkazali dom in nam podelili brošure. Dom je prijetno opremljen in bivanje v njem je podobno načinu bivanja v veliki družini. Sobe imajo osnovno opremo, stanovalce pa spodbujajo, da si svoje sobe uredijo po lastni želji, s svojo opremo, slikami, rožami idr. Prav tako sodelujejo pri načrtovanju aktivnosti, pripravi jedilnika, da izrazijo svoje interese in želje. Stanovalci imajo možnost sodelovanja pri gospodinjstvih delih, pripravi mize, urejenosti prostora. Spodbujajo jih, da čim dlje ohranijo svoje fizične sposobnosti. Ker so skupine majhne, lahko v veliki meri upoštevajo individualne navade, potrebe, posebno pozornost pa namenjajo medsebojnemu spoštovanju, prijaznosti in prijetnemu vzdušju. S praznovanji, družabnimi dogodki in raznimi prireditvami si bogatijo vsakdanjik.

Pegazov dom si prizadeva za višjo kvaliteto življenja starejših ljudi v domu, s posebnim poudarkom na programih za demenco.

Po obisku Pegazovega doma smo si ogledali še Steklarsko šolo, kjer smo izvedeli vse o načinu izdelovanja prečudovitih izdelkov iz kristalnega stekla, ki je danes znano po vsem svetu, in kupili tudi nekaj izdelkov v njihovi trgovini.

Za kosilo smo se okrepčali v restavraciji Sonce, ki je poleg Pegazovega doma. Popoldan pa nam je voditeljica Lipovega cveta Marija Dukič pripravila presenečenje. Razkazala nam je dve repnici: Najger in Vinoteko pri Peču. To so jame, skopane v kremenčevem pesku, ki ga je na območju Bizeljskega pred milijoni let naplavilo Panonsko morje. Že pred dvesto leti so te jame uporabljali izključno za hrambo polj-

skih pridelkov. Danes pa te kleti v pesku uporabljajo za hrambo in staranje odličnih bizeljskih sortnih vin. V obeh repnicah smo imeli pokušno vin, pri Peču pa smo se okrepčali tudi z domačimi dobrotami. Preživeli smo lep dan in videli veliko novega in tudi starega, zelo zanimivega...

Voditeljica Naših vezi
Jožica Trstenjak

VABILO

Medgeneracijsko društvo JESENSKI CVET
in skupini starih ljudi za samopomoč TRZINSKI IZVIR in NAŠE VEZI
vabimo v skupino nove članice in člane.

Priključite se nam lahko 22.11.2007 med 11. in 12. uro
v dvoranci v pritličju občinske stavbe na Mengeški 22 v Trzinu.

Nekaj podatkov o našem društvu:

Prve skupine so nastale na pobudo socialne stroke, ki je prva opazila vrzel na področju zadovoljevanja nematerialnih potreb starih ljudi. Nematerialne potrebe starih ljudi (William Glasser) so:

- potreba po ljubezni,
- potreba po pripadnosti in povezanosti z drugim človekom,
- potreba po moči - kako zadovoljiti potrebo po moči? Biti cenjen...
- potreba po učenju in zabavi - zabava je učenje in obratno,
- potreba po svobodi - da odločamo, neodvisnost; v starosti je vse manj vpliva in treba je sprejeti, kar se ne da spremeniti.

V starosti je nujna širša socialna mreža in ne samo ožji družinski člani. Moramo pa jo zgraditi že prej, ko smo še pri močeh.

Lepo vabljeni na srečanje, kjer boste izvedeli več o našem delu
in se nam mogoče pridružili.

Voditeljica Trzinskega izvira **Jožica Kurent** in
voditeljica Naših vezi **Jožica Trstenjak**, tel. 031-792-104

Pevski zbori so zapeli v novi cerkvi na Viru

Na tokratni reviji mladinskih in odraslih pevskih zborov domžalske dekanije v še nedokončani cerkvi sv. Jožefa na Viru so med drugimi nastopili tudi pevci MPZ sv. Florjana iz Trzina.

Kar petnajst zborov se je na misijonsko nedeljo zbralo na tokratni reviji, da bi s petjem obeležili leto Svetega pisma in 30. letnico smrti duhovnika in skladatelja Alojzija Mava, rojenega v Grobljah 21. junija 1898. Tako kakor on so tudi pevci in zborovodje ter organisti obdarovani z neštetimi talenti; lepo je, če jih tudi uporabijo. Uvodne besede so tudi tokrat pripadle animatorju za zborovsko petje in gostitelju župniku Jožetu Tomšiču z Vira. Med nastopi posameznih zborov, ki so prišli z Brda, Šentvida, Doba, Domžal, Mengša, Vrhpolja, Blagovice, Moravč, Jarš in Trzina ter domačinov z Vira, smo prisluhnili veznemu tekstu in po njem spoznavali Sveto pismo in dela Alojzija Mava. Na koncu druženja so zbori skupno zapeli pod taktirko Nataše Banko še Matija Tomca Pojte gospodu novo pesem in Alojzija Mava Pozdravljena zemlje ti blagoslov. In ker so dobra dela tudi del misijonarjenja, smo bili deležni še dobrih del faranov. V hladno nedeljsko popoldne smo odšli podkrepljeni s sladkimi dobrotami, ki so jih pripravile tamkajšnje gospodinje, ter s toploto v srcu in drugje po telesu. Za prvo je zagotovo krivo naše petje in sodelovanje na reviji, za drugo pa okusen čaj in o tem pa raje takrat, ko bo blagoslov nove cerkve.

djd

Žerjavčki v Tržišču

Pisalo se je oktober, trinajsti, ko smo se Žerjavčki odpravili na izlet proti slovenski regiji, ki je poznana predvsem po prijaznih ljudeh in cvičku.

Naš prvi polurni postanek je bil v Mokronogu, katerega so v zadnjem letu obnovili in lepo uredili.

Naslednja postaja je bila pred idilično vasico Skrovnik, kjer stoji 14 pravljjično urejenih hiš. Ob cesti, kjer smo zapustili avto-bus, so nas pričakali predsednica in član Turističnega društva in trije mladi »muzikantariji«, ki so nas spremljali vse do naše-ga odhoda. Postreženi smo bili z orehovcem, čajem, kruhom in pletenico. Po izrečeni dobrodošlici smo se peš odpravili proti Skrovniku in med potjo imeli kaj videti. Domačini so nas popeljali v »davne čase«, saj so nam z originalnim orodjem prikazali kmečka opravila: grabljenje listja, žaganje drv, delanje butar, kmetice pa so kar na golih tleh pripravile malico za delavce, kruh in slanino, česar smo bili seveda deležni tudi obiskovalci. Tik pred vasjo, na nabrežini nad cesto, so nam pripravili pravo razstavo gob.

Sredi vasi, pred kleparsko delavnico, so nas pričakali ob stojnicah, polnih domačih dobrot (skuta, ocvirki, krompir, kruh,

grozdje, suho sadje, sladice vse, kar ti srce poželi, in še več), kjer so nam prikazali še striženje ovac, čiščenje žita v pajklu, ličkanje koruze, pletenje košar, delo peric v vaškem potoku in čevljarsko delo. V posebnem paviljonu so nam prikazali zbirko restavriranih 60 let in več starih motorjev in avto Citroen iz leta 1924, ki pa še čaka na restavriranje. Dobro podprti smo nadaljevali pot v Tržišče. Ob prihodu v vas so nas zopet pričakali s sladicami, pečenim kostanjem in moštom. Pozdravil nas je predsednik KS Tržišče, nato pa je sledil kulturni program. Nastopili so tržiški osnovnošolci, Konovski štrajharji in Sinja Jezerinko z Jurčičevo pripovedko »Kako je bil hudič presekan na polovico«. Sledilo je pravo kmečko kosilo: matevž, kisle zelje, rebrca in pečenice.

Po kosilu smo se odpeljali v Malkovec, v zaselek Zgornje Vodale k vinogradniku na kmetijo Celestina. Kot že tolikokrat tega dne, so nas tudi tam pričakali s kostanjem, jabolčnim zavitkom in moštom. V zidnici smo se ob zvokih že predstavljenih glasbe-

no navdahnjenih mladcev malce zavrteli in s skupnimi močmi zapeli nekaj domačih. Iz zidnice smo se preselili v kmečko jedilnico, kjer so se nam ob pozni malici pridružili pevci Društva vinogradnikov Malkovec in Konovski štrajharji.

Kot je na naših izletih že običaj, smo skromna darilca skupaj z lepimi željami izročili tistim našim članom, ki so v mesecu oktobru praznovali svoj rojstni dan. Tudi zapeli smo jim. Tisto standardno »vse najboljšee«in tudi tisto »ŽIVIJO, OJ ŽIVIJO, OJ ŽIVIJO NA SVET..., ...da bi še mnogo let, vsi skupaj raziskovali prelep slovenski svet...«

Franc Pavlič

Teden otroka pri mucu Copatarici

Vtednu otroka smo se tudi v vrtcu Trzin posebej potrudili za naše otroke v skupini Čebele.

V ponedeljek že navsezgodaj nas je obiskala muca Copatarica s svojo zgodbo, ki nam jo je zaigrala naša vodja vrtca Olga Bernik Zor. Z ročno izdelanimi lutkami nam je prijetno popestrila že tako živahne dopoldanske urice. Otroci so pravljico gledali z odprtimi usti in jo z navdušenjem sprejeli. Muca nam je dovolila, da smo se še po končani pravljici lahko igrali z njenimi pravljjičnimi junaki in ostalimi pripomočki.

V torek smo nadaljevali s pravljico Muca Copatarica, znane pisateljice Ele Peroci, ki je na tako rahločuten način prispevala k vzgoji otrok z omenjeno pravljico. Med pripovedovanjem le-te so otroci skrbno sledili ilustracijam v knjigi. Skozi dogodke je pisateljica otroke na njim dojemljiv način opozorila, naj pospravljajo copatke. Tema pospravljanja copatk in tudi drugih stvari za seboj je bila rdeča nit tega tedna. Na ta dan smo bili še posebej pozorni na pospravljene copate, čevlje in druge igrače. Otroci so se pred odhodom na igrišče opozarjali na neurejeno garderobo kar med seboj. To je bil velik preskok v razmišljanju, saj so otroci postali pozornejši tudi na red okoli sebe.

V sredo sem otroke začarala v muce, pred tem pa sem jih povprašala, kaj dela muca Copatarica v pravljici. Otroci so v en glas odgovorili, da šiva copatke. Tako so tudi naše začarane muce in mačkoni šivali copatke. Iz trdega kartona sva s pomočnico izstrigli obliko copat, ga naluknjali ob robovih, otroci pa so vrstico vtikali po vrsti v že narejene luknje. Vsak otrok si je sam izbral barvo vrvi in samostojno izdelal svoj par copat. Nekateri otroci so bili tako navdušeni nad šivanjem, da so naredili več parov, ki smo jih nanizali na vrstico in razstavili na naši oglasni deski, da so lahko tudi starši pogledali, kaj vse smo ustvarjali.

V četrtek smo se preizkusili v novi igrici Zamenjajmo copatke. Igra poteka tako, da vsi obujemo namišljene čarobne copatke, ki

te na določen znak spremenijo v določeno žival. Otroci so se v igri kar dodobra razigrali.

V petek pa so si otroci iz kartona izdelali prava mačja ušesa, ki smo jih pritrdili na elastiko, jih nadedli na glavo in odšli na mačji ples, ki smo ga med skupinami priredili na hodniku; plesali smo ob glasbi Mačka Murija, pesnika Nika Grafenauerja. Skozi cel teden so se otroci res vživali v mačji raj in spoznavali sebe in druge. Le kdo nas bo obiskal naslednje leto?

Ana Gerčar, vzgojiteljica, Vrtec Trzin, skupina Čebele

Toli je obiskal trzinski vrtec

Oktober je mesec varčevanja in letos smo ga posebej posvetili mladim varčevalcem. NLB Toli račun je namenjen našim najmlajšim varčevalcem. S pomočjo Toli kartice in nagradnega kartončka se otroci naučijo ravnati z denarjem in si pridobijo prve varčevalne navade.

Še posebej je med otroki priljubljena Toli maskota - velik rumen in prijazen kovanček. Ime računa so izbrali najmlajši v času, ko je bil naša valuta še tolar.

Ta mesec je Toli potoval po celi Sloveniji in obiskoval vrtece in šole. V sredo, 19.10.2007, dopoldan je s svojo igrico obiskal tudi naš vrtec. Zbrali so se otroci vseh skupin, nabralo se jih je kar preko 100. Sprva so samo zvedavo opazovali, a sta jih Toli in gospa Aida Kralj, ki je igrico animirala, hitro potegnili v Tolijevo zabavo. Zabava s petjem in plesom je trajala približno eno uro.

Naslednji dan pa so vzgojiteljice otroke pripeljale v poslovalnico NLB Banke Domžale v Trzinu, kjer je Toli doma in kjer so dobili hranilnike.

Otroke in njihove starše vabimo, da si ogledajo spletni naslov www.nlb.si/otroci, kjer se nahajajo Tolijevi nasveti za otroke s Toli fotogalerijo. Vodja Poslovalnice Trzin, **J. Rihter**

Jesensko O srečanje

Verjetno se kdo sprašuje, kaj pomeni O-srečanje? Gre za Jesensko orientacijsko srečanje, tradicionalno tekmovanje v orientacijskem teku, ki ga je 20. oktobra 2007 orientacijski klub Trzin organiziral že tretjo jesen za povrstjo. Po dveh uvodnih letih, ko je imelo tekmovanje bolj rekreativen značaj, je to tokrat šlo celo za Slovensko orientacijsko ligo. Ligo, ki je v letošnjem letu vključevala le sedem tekmovanj po Sloveniji.

Tudi letošnje Jesensko O-srečanje je bilo mednarodno, saj so se ga poleg slovenskih tekmovalcev udeležili tudi tekmovalci iz Češke, Hrvaške, Italije, Srbije in Španije.

Vseh skupaj je bilo preko sto, poleg teh pa tudi kup otrok, ki so se s starši odpravili na otroško progo. Medtem ko je glavno tekmovanje potekalo po trzinskem gozdu, kjer je tekmovalcem največ težav povzročala raznolika vegetacija, gosta praprotni tudi močvirnat teren, so otroci s karto v roki iskali zastavice po trzinskem športno-rekreativnem parku in bližnji okolici.

Najboljša orientacistka v elitni kategoriji je bila Eneja Osterman iz Ljubljane, naj-

boljši orientacist pa Jaka Piltaver iz Brežic. Med Trzinci sta bili najboljši Lara Jerman in Ula Dremel, ki sta zmagali med dekleti, starimi do 12 in do 14 let, medtem ko so se Maj Hrovat, Filip Jakob Špendl, Martin Špendl in Zarja Dremel razporedili od 2. do 5. mesto v kategoriji fantov in deklet do 10 let.

Vse najboljše smo nagradili s praktičnimi darili, ki sta jih pripravila Lekarna Flerin in podjetje Grundfos, ki se jim za to najlepše zahvaljujemo. Prav tako se zahvalju-

jemo tudi podjetjema IPL d.o.o. in Tiskarni Ozimek, ki sta nam pomagali, da smo lahko izdelali podrobno karto za orientacijski tek in jo tudi natisnili. Za pomoč pri pripravah in izvedbi tekmovanja pa se najlepše zahvaljujemo podjetju Pikat d.o.o., Turističnemu društvu Kanja in Občini Trzin.

Ker sta si Orientacijski klub Trzin in Jesensko O-srečanje pridobila dober renome, lahko v prihodnjem letu na našem tekmovanju pričakujemo še enkrat več tekmovalcev. Razlog je potrdilo, da bo naše tekmovanje v letu 2008 šlo tudi za pokal treh regij. Gre za

medregijsko tekmovanje, ki se ga bodo še posebej številno udeležili tekmovalci iz italijanske Furlanije in Julijske krajine, avstrijske Koroške in Slovenije.

Na tekmovanja v orientacijskem teku pa ste, ne glede na njihov nivo, še vedno vsi lepo vabljeni, saj gre za šport v naravi, ki je primeren za vse, ne glede na spol, starost in tehnično zahtevnost. Prav na vsakem tekmovanju se najde kategorija, primerna vam, kot tudi za popolne začetnike in rekreativce. Orientacijski klub Trzin

Rolkarji so se pomerili v Trzinu

V soboto, 13.10.2007, je bilo na parkirišču pred OŠ Trzin prvo tekmovanje rolnarjev v zgodovini naše občine. **Društvo za zaščito mladosti Trzin (DZMT)** in trgovina **Obsession** sta poskrbela za vse potrebno, od infrastrukture do denarja, pijačo pa so sponzorirali Cockta, Coca-Cola, Red Bull in Pizzerija Se- strice. Zmagal je Luka Kušar in pospravil 120 evrov, drugi je bil Urban Petranovič, tretji Tadej Tadej in četrti Robert Dragan. Slednji so si razdelili 240 evrov denarnega sklada, ki ga je »stisnil«
Obsession. Za vse ostale tekmovalce je ta ista trgovina prispevala še praktične nagrade. Da je bila bera polna, je **Mu your head** skvačkal še tri volnene kape. Tekmovalo je 24 rolnarjev iz Novega mesta, Trbovelj, Kranja, Ljubljane, torej iz vseh vetrov.

Prijetno s koristnim...

Trzinsko smučarsko društvo je znano po izredni aktivnosti skupine članov, ki so vedno pripravljene poprijeti za delo. Da je res tako, so ponovno dokazali 4. novembra. Bila je lepa sončna nedelja, prav prikladna za zadnja jesenska opravila. K brunarici v Dolgi dolini so prišli z namenom, da pripravijo kurjavo za prihajajočo zimsko sezono. S seboj so prinesli ustrezno orodje in se dogovorili o poteku dela. Odpravili so se na delo. V gozdu so pospravljali posušena drevesa, ki jih je traktorist Smuk privlekel h koči. Starejši, bolj izurjeni, so sušice razžagali in razsekali, najmlajši pa so jih z vso vnemo zložili v skladovnice pod streho. Otroci so pridno delali in na neprisiljen spontan način pridobivali še kako potrebne delovne navade.

Po opravljenem delu je sledilo druženje ob zasluženi malici in čaju.

Meta Železnik

Prva tekma, prva zmag

VRANI VRANSKO : UTRIP TRZIN 70 : 63

Prvo tekmo sezone 2007/2008 v tretji slovenski košarkarski ligi v skupini Center je KK Utrip Trzin začel z zmago v gosteh, proti ekipi Vrani Vransko. Za Vrane je bil to prvi nastop v ligi, in to v popolnoma novi dvorani. Vrani so tekmo začeli boljše predvsem z dobro igro v napadu, vendar so Trzinci kmalu spregledali taktiko gostiteljev in jih zaustavili. Po prvi četrtini so tako Vrani povedli z 22:18, drugo četrtino so dobili Trzinci, predvsem po zaslugi dobre obrambe, in v polčasu izgubljali s 35:33. Po pogovoru v garderobi so Trzinci strnili vrste in z odlično obrambo in hitrimi protinapadi kmalu povedli za 15 točk. Tretjo četrtino so dobili z 27:14 in tako v zadnjo četrtino odšli z 11 točkami prednosti. Tekmo so rutinirano privedli do konca in čeprav zadnje tri minute niso dosegli koša, zanesljivo zmagali z rezultatom 70:63. Na tekmi je za Utrip Trzin debitiral Lebar Janez, ki je v Trzin prestopil iz Kamnika. Utrip je z zmago napovedal boj za najvišja mesta v skupini, kjer bodo, sodeč po prvem krogu, še ekipa Fenomenov, Podbočja in Jurij Plave Lagune. **Matjaž Erčulj**

Statistika UTRIP Trzina

Št.	Priimek	točke	prosti	%	trojke	
4	ZAKRAJŠEK JAN	5			1	
5	POLANC PRIMOŽ	13	4	75,00		
6	ERČULJ MATJAŽ	8				
7	POGAČAR MARKO	2				
8	NOVAK BINE	17	9	44,44		
9	FLORJANC NEJC					
10	ŽUGELJ ROK					
11	POPOVIČ MARKO	4				
12	BEČAJ ANŽE	6	4	75,00	1	
13	GRZINČIČ PRIMOŽ					
14	LEBAR MIHA	8				
15	ŠERCER GREGOR	7	6	83,33		
	Skupaj	70	23	15	65,00	2

Prevladala sta kolektivni duh in borbenost Trzincev

UTRIP TRZIN : FENOMENI 90-61

KK Utrip Trzin je zmagal drugo tekmo tretje slovenske košarkarske lige proti ekipi Fenomeni iz Ljubljane in prvo na domačem terenu. Obe ekipi sta tekmo začeli zelo motivirano, Utrip pa za odtenek bolj močno in z odličnim izkoristkom v napadu ter s kolektivno igro v obrambi že v prvi četrtini nakazal, kdo bo končni zmagovalec. Okrepljena ekipa Fenomeni je z novim trenerjem poskusila z različnimi taktičnimi obrambami, a se Trzinci niso pustili zmešati, in so po prvi četrtini vodili 12 točk, v polčas pa odšli s 13-imi točkami prednosti, kljub nezasluženemu piskanju tehnični napaki Podgorški. Drugi polčas so Trzinci začeli še močnejše in iz protinapadov dosegli nekaj točk zapored, na postavljeno consko obrambo so odlično zadevali za tri točke in povečevali vodstvo. V obrambi gostom iz Ljubljane niso pustili dihati, tako da so prve točke dosegli šele v sedmi minuti, Trzinci pa so še enkrat pokazali, kaj je njihovo najmočnejše orožje - kolektivni duh in borbenost. Po menjavi domačih igralcev so Fenomeni dosegli nekaj lahkih košev, vendar se je četrtina končala z rezultatom 28:12. Zadnjo četrtino so boljše začeli gostje in predvsem zaradi napak domačinov dosegli delni rezultat 8:0, vendar so domačini zbrali misli, koše takoj vrnili ter tekmo mirno pripeljali do konca s končnim rezultatom 90:61. Pri domačinih je točke doseglo vseh dvanajst igralcev in vsi so pokazali zrelo in borbeno igro. Najboljši strelec na tekmi je bil pri domačih Novak Bine z 19 točkami, pri gostih pa Nemas s 16 točkami. **Matjaž Erčulj**

UTRIP TRZIN 90

Zakrajšek J. 15 (2:1) /2/, Polanc P. 8, Erčulj M. 9 (2:1), Pogačar M. 7 (4:3), Novak B. 19 (1:1) /4/, Florjanc N. 3 (2:1), Stadler B. 6 (3:1) /1/, Popovič M. 6, Bečaj A. 6, Lebar M. 5 (1:1), Podgoršek U. 1 (2:1), Šercer G. 5 /1/

ŠD FENOMENI 61

Nemas 16 (1:1) /1/, Rwankuba 2, Bortek 4, Hlebec 14 (2:2) /2/, Zupančič 12 (6:4), Karadžić 8 (4:3), Korošec 3 (2:1) Dimic 2

Trzinci nizajo zmage

PREBOLD : UTRIP TRZIN 39 : 71

KK Utrip Trzin je v gosteh zmagal tretjo tekmo tretje slovenske košarkarske lige proti ekipi KK Prebold v izredno lepi dvorani, kakršne si želimo tudi v Trzinu. Trzinci so letos še neporaženi in zaradi trde obrambe, ki je dopustila domačim le 39 točk, se zmagovalni niz nadaljuje. Končni rezultat (39:71) sicer ne prikazuje realne slike, saj je bila tekma, predvsem v prvem polčasu, kar izenačena. V prvi četrtini sta se ekipi vseskozi menjavali v vodstvu, uspešneje so jo končali Trzinci in v istem ritmu nadaljevali v drugi četrtini ter odšli v polčas s 16-imi točkami prednosti. Pritisk Trzina v obrambi je načel potrpljenje domačinov, saj so jim v drugi četrtini sodniki dosodili kar dve tehnični napaki zaradi ugovaranja. Ponujeno priložnost je odlično izkoristil najboljši strelec gostov Bine Novak z uspešnim izvajanjem prostih metov. Na začetku drugega polčasa so domačini spet pokazali zobe, z nekaj na hitro doseženimi točkami in agresivnim pokrivanjem so svojim navijačem vzpodbudili upanje, vendar so izkušnje gostov prevladale in nalet Prebolda je bil kmalu ustavljen. Zadnjo četrtino so Trzinci začeli s 23 točkami razlike, a vseeno v obrambi niso popustili, saj so v zadnji četrtini dopustili Preboldčanom doseči le 3 točke. Trzinci so spet dokazali, da so zelo kolektivno moštvo, saj so vsi igralci dobili priložnost na igrišču.

Z zmago se je Utrip Trzin zavihtel na prvo mesto v skupini center, že naslednji teden pa ga čaka težka tekma proti prvemu tekmecu Parklji mladi, ki so trenutno uvrščeni na drugo mesto. Tekma bo v soboto, 10.11.2007, izjemoma ob 17.00 v Trzinskem peklu, po tekmi pa gredo vsi igralci skupaj martinovat, in tudi to je dokaz za kolektivni duh in homogenost ekipe Trzina.

Matjaž Erčulj in Primož Polanc

UTRIP TRZIN

Zakrajšek J. 2, Polanc P. 8 (2:0), Erčulj M. 9 (4:2) /1/, Pogačar M. 4, Novak B. 19 (6:4) /3/, Florjanc N. 2, Stadler B. 4 (2:2), Popovič M. 3 (2:1), Lebar M. 5 /1/, Podgoršek U. 2, Šercer G. 13 (3:1)

Prvo in drugo mesto ostala doma, tretje mesto Ločanom

V zadnjem času je postala že kar navada, da nam jo vreme rado zagode. Tako je bilo tudi 6. oktobra, ko je odpadel nogometni turnir trojk v organizaciji ŠD Trzin. Nogometiši so se tako od poletja, sicer v nekoliko okrnjeni zasedbi, poslovlili šele teden dni kasneje, torej 13. oktobra. Kljub vsemu so bili glavni tekmeci znova prisotni. MND Trzin, Pekos Pub Trzin ter ŠD Loka.

Prav te ekipe so tekmovale tudi v finalnem delu tekmovanja, kjer se je po sistemu vsak z vsakim odločalo o končnem zmagovalcu. Ljubiteljem nogometa se je obetala nogometna poslastica, in tisti, ki se sobotnega dopoldneva, po naporni petkovi noči, niso odločili prebiti v postelji, so lahko le z nasmeškom spremljali hitre akcije, dvojne podaje ter uigrane kombinacije. Še posebej so v teh elementih igre blesteli igralci ekipe MND Trzin, ki so bili znova pretrd oreh za vse nasprotnike. Njim je tako zaslužno pripadlo prvo mesto, na veselje domačinov pa je tudi drugo mesto ostalo doma. Ekipa Pekos Pub Trzin je bila boljša od sosedov iz Loke pri Mengšu.

Planinski krožek za osnovnošolce v 2. in 3. triadi

Tako kot že skoraj dve desetletji doslej planinsko društvo Onger tudi letos v osnovni šoli Trzin organizira planinski krožek za osnovnošolce. V šolskem letu 2007/2008 delujeta 2 planinski skupini, in sicer za najmlajše skrbita Polona in Simon, za 2. in 3. triado pa Boštjan. Tako kot lansko leto se tudi letos pripravlja manjša skupinica na tekmovanje Mladina in gore. Regijsko tekmovanje bo že v začetku novembra, državno tekmovanje pa bo kmalu po novem letu. Seveda vsi držimo pesti, da se bodo Jaka, Matevž, Gašper in Aljaž čim bolje odrezali. Ostali otroci, ki pa ne bodo nastopili na tekmovanju, pa že spoznavajo osnove planinske šole, ki zajema zaokroženo vsebinsko poznavanja zgodovine planinstva ter na drugi strani tudi znanje, ki ga bodo uporabili za varno hojo v gore. Letos se lahko tudi z veseljem pohvalimo, da tako številčne udeležbe planinskega krožka že dolgo časa nismo imeli, saj se planinskega krožka za 2. in 3. triado redno udeležuje od 15 in 20 otrok, kar kaže na dobro delo vseh, ki delujemo v okviru planinskega društva.

Boštjan Kralj

Komarčki

Planinski krožek je v letošnjem šolskem letu doživel pravo pravcato reformo. Po dvajsetih letih vodenja sta Emil Pevec in Irena Mučibabiš taktirko predala nama, Poloni Podbevšek in Simonu Kralju. K novi podobi, novim članom in novima vodjema pa spada tudi novo ime planinske skupine. Skupaj z otroki smo izbirali in izbirali predloge, na koncu smo se odločili, da se bomo imenovali Komarčki. Moram poudariti, da je najina skupina kar velika, zato ni čudno, da se včasih na krožku vprašava, ali sva midva vodji te skupine ali je to vlogo pre-

vzelo več kot dvajset otrok, ki redno obiskuje planinski krožek. Pa vendar, še vedno bi se našel prostor za kakšnega nadobudnega komarčka. Z otroki, starimi od 6 do 9 let, ki predstavljajo celotno razredno stopnjo, kot smo včasih poimenovali razrede od prvega do četrtega, smo se do sedaj že naučili, kaj spada v nahrbtnik in kaj ne, kako se moramo obnašati v naravi ter katere živali tam srečamo. Ob tem smo veliko risali, se igrali in tudi peli. V oktobru pa smo šli tudi že na naš prvi izlet na Šumberk. S Simonom samo upava, da začetniška vna najinih mladih planincev ne bo hitro popustila, da bodo ostali z nama do konca šolskega leta ter tudi še v prihodnjih letih.

Polona Podbevšek & Simon Kralj

Veterani vojne za Slovenijo niso počivali

Letos smo v okviru lastnega programa dela poleg sodelovanja pri izvedbi svečanosti ob Dnevu državnosti v Trzinu, kot že vrsto let doslej, izvedli v osnovnih šolah (Trzin, Mengeš, Komena, Rodica, Preserje pri Radomljah, Brdo pri Lukovici, Dob, Moravče, Vencelj Perko Domžale, OŠ Domžale in Dragomelj), za učence zadnjih razredov devetletk, »uro novejšje zgodovine«, s podarkom na dogodkih leta 1990-1991, s prikazom videokasete »Bitka v Trzinu 1991«. Tem predavanjem, v 28 razredih, je prisostvovalo 595 učencev, ki so pokazali veliko zanimanje, profesorji pa so pohvalili podano uro in izražali željo za snidenje tudi v naslednjem letu.

Z veterani Sekcije VVS Mengeš smo izvedli 4. pohod po poti generala Rudolfa Maistra, ki je potekal iz Mengša preko Dobena, Jabelj in Loke nazaj v Mengeš, kjer je bilo ob vojaškem »pasulju« srečanje preko sto sodelujočih veteranov iz večih krajev Slovenije. Pohod je v okviru Zveze veteranov vojne za Slovenijo vsako leto v drugem kraju, ki je povezan z življenjem generala Rudolfa Maistra.

V okviru programa dela organizacije ZVVS smo sodelovali tudi na svečanostih ob 159. letnici razvitja prve slovenske zastave, ob dnevu veteranov na GEOSS-u na Vačah in na svečanosti ob 16. letnici odhoda zadnjega vojaka JA iz Slovenije v Koprno.

V okviru aktivnosti dela OZVVS Domžale, katerega sekcija smo, smo sodelovali na proslavi ob 60. letnici vrnitve Primorske k matični domovini, in sicer na izletu k pomniku na Cerju nad Mirnem pri Novi Gorici, na pohodu na Sabotin, z zaključkom v Brdih ter na 16. spominskem pohodu po poti »Vojne za Slovenijo« 1991«, ki ga vsako leto na drugi poti prirejamo na območju »stare« občine Domžale. Letos je pohod potekal iz centra Domžal, ko smo se poklonili pri pomniku braniteljem domovine v parku ob občinski stavbi, nato pa nadaljevali preko Šumberka do Krumperka, na Dobovlje in do pomnika NOB na Oklem, nadalje do Tabora nad Ihanom in zaključili pohod pri Mganu, kjer je bilo zaključno dejanje z ihanskim »brancinom«.

Pred nami pa je še srečanje veteranov sekcije ob koncu leta, kjer kratko pogledamo na preteklo delo in delo v naslednjem letu.

Ob tej priliki bi vse veterane vojne za Slovenijo 1991, živeče v Trzinu, pozval k večji udeležbi na raznih slovesnostih v domačem kraju in širše, na veteranskih pohodih, športnih tekmovanjih in srečanjih, torej k večji aktivnosti.

Ob spremljanju evidence o veteranih smo zaznali, da vsi tisti, ki izpolnjujete pogoje za veteranski status, tega še niste uredili, dosti pa je tudi veteranov, ki še niso včlanjeni v Zvezo veteranov vojne za Slovenijo. Kaj je temu vzrok, nam ni znano, zato vse tovariško vabimo, da se pridružite Sekciji VVS Trzin in s tem Območnemu združenju VVS Domžale, kjer bomo s skupnim delom zadovoljevali svoja hotenja in širše potrebe ali želje, seveda v danih možnostih. Skupaj smo bili leta 1991 v vojni za Slovenijo, bodimo skupaj tudi pri delovanju naše sekcije oz. območnega združenja.

Jože Kosmač

ZDRAVSTVENO VZGOJNI PROGRAMI ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE V ZDRAVSTVENEM DOMU DOMŽALE

Zdravje je ena od osnovnih in za večino ljudi najvišja vrednota v življenju, kate- re pa se velikokrat zavedamo šele takrat, ko smo bolni. Vzrok za številna nenalezljiva kronična obolenja je pogosto v nezdravem življenjskem slogu.

Dejavniki nezdravega življenjskega sloga so nezdrav način prehranjevanja, telesna nedejavnost, kajenje, droge, prekomerno pitje alkoholnih pijač in stresni način življenja.

Bolezni srca in ožilja in druge kronične bolezni (rak, sladkorna bolezen, kronične bolezni pljuč) so prevladujoča patologija sodobnega sveta.

Slovenci imamo visok nivo dejavnikov tveganja za kronične bolezni:

- petina ima zvišan krvni tlak
- petina mejno zvišanega
- petina ima zvišan krvni sladkor
- 60% ima zvišane vrednosti holesterola v krvi
- 50% Slovencev je predebelih

Promocija zdravja je proces dejavnosti, ki omogočajo posamezniku ali skupini, da povečuje nadzor nad lastnim zdravjem, ga ohranjajo in izboljšujejo. Zdravstvena vzgoja je pomemben element promocije zdravja.

Služba za promocijo zdravja in izobraževanja poleg zdravstveno - vzgojnih aktivnosti izvaja učne delavnice programirane zdravstvene vzgoje za odraslo populacijo CINDI Slovenija.

Glavni cilj mednarodnega programa CINDI je preprečevanje kroničnih nenalezljivih bolezni. Aktivnosti so usmerjene predvsem v izobraževanje, ozaveščanje in svetovanje v zvezi z zdravim načinom življenja in pri spremembi tveganih življenjskih navad. Sodoben človek je iskalec zdravja. Živimo v postmodernejši družbi, kjer ljudje posvečajo več pozornosti zdravju in zdravemu načinu življenja. Skrb za zdravje in strah pred boleznijo ni več zgolj osebni interes sodobnega človeka, temveč prerašča v družbeno normo.

Z učnimi delavnicami in projekti promocije zdravja, ki jih izvajamo v zavodu, želimo pomagati ljudem, da razvijejo zdrav življenjski slog in zadovoljstvo s samim seboj. Učne delavnice so le osnovno pomagalo, da se ljudje seznanijo z zdravim načinom življenja ter se odločijo za spremembo. Težji del pa je na njih, da na spremembi vztrajajo in živijo zdravo. Delo, ki jih čaka, je dolgotrajno, rezultati pa so vidni šele po določenem času.

Zdravstveno vzgojni center v Zdravstvenem domu Domžale izvaja naslednje učne delavnice:

1. PROMOCIJA ZDRAVJA - ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG
2. DEJAVNIKI TVEGANJA
3. TEST HOJE
4. ZDRAVA PREHRANA
5. ZDRAVO HUJŠANJE
6. TELESNA DEJAVNOST - GIBANJE (NORDIJSKA HOJA...)
7. DA, OPUŠČAM KAJENJE

Prve tri delavnice lahko obišče kdorkoli, za ostale pa potrebujete napotnico osebnega zdravnika. Delavnice potekajo skupinsko in so brezplačne.

V zdravstveno vzgojnem centru ZD Domžale smo vam za informacije, prijave na delavnice in razgovore na voljo na tel. št. 7245113 ali osebno v kabinetu zdravstvene vzgoje ob sredah in četrtek od 8h-10h.

Obiščite nas! Obogatili si boste znanje, zdravje in življenje.

Heine Andreja, prof. zdr. vzg. ,
vodja zdravstveno vzgojnega centra,
ZD Domžale

O prehrani otrok

Včetrtek, 25. oktobra 2007, je Društvo prijateljev mladine iz Trzina v vrtcu Palčica pripravilo predavanje PREHRANA OTROKA. V uvodu je predsednica društva topla pozdravila vse navzoče, še posebno pa pediatrično dr. Majdo Medvešček, ki je vabilo z velikim veseljem sprejela že tretjič; vsakič se predavanja udeleži večje število staršev. Tokrat se nas je zbralo 15.

Predavanje je potekalo v prijetnem in sproščenem vzdušju, za kar je nedvomno poskrbela gostja večera, za katero lahko rečemo, da je strokovnjakinja z bogatimi izkušnjami, v prvi vrsti pa skromen človek, z dušo in srcem predana otrokom.

Začetek predavanja je bil posvečen dojenčkom. Izvedeli smo, kako zelo je pomembno pravočasno uvajanje goste hrane. Šestmesečnemu dojenčku materino mleko oziroma mlečna formula ne zadostuje več, zato počasi uvajamo gosto hrano, ki vsebuje tiste elemente, ki jih otrokov organizem potrebuje za zdrav razvoj. Tako pri omenjeni starosti že uvajamo nekatere sadno zelenjavne sokove in kašice. Kasneje, nekje konec sedmega oziroma na začetku osmega meseca pričnemo z uvajanjem me-

sa (puran, piščanec, kasneje tudi rdeče meso), stročnicami in nekaterimi maščobami (najbolj zdravo je repično olje, olivno olje je šele na četrtem mestu), ribo uvajamo pri starosti enega leta.

Starši pri uvajanju goste hrane nemalokrat naletijo na otrokov odpor. Vendar je mešana in uravnotežena prehrana za otrokov razvoj bistvenega pomena, zato je potrebno vztrajati.

Gospa Medvešček pove, da so otroci, pa čeprav čisto majhni, samosvoje osebnosti, ki nekaterih okusov in sestav pač ne marajo. Žal pa se otroci, v nasprotju s svojimi starši, ne zavedajo posledic svojih dejanj, zato morajo biti starši tisti, ki vztrajajo in na različne načine otroka pripravljajo na novo hrano in okuse. Ne gre torej obupati, pomembno je, da

otroka na nevsiljiv način pripravimo do tega, da le odpre svoja mala usteca in poskusi, kar mu ponudimo. Danes žličko, jutri dve....

V nadaljevanju se je predavateljica dotaknila problema neješčnosti otrok na splošno. Sama sicer meni, da vsak otrok, tako okarakteriziran s strani svojih staršev, pravzaprav ni neješč. Nekateri otroci ves čas po malem kaj grizljajo, redko pa jih vidimo LpospravitiL celotno vsebino tistega, kar jim ponudimo npr. za kosilo ali večer-

jo. Tako včasih res izgleda, da živijo od zraka, pa ni tako. Samo sešteti je potrebno vse prigrizke. Res pa je, pravi ga. Medveščkova, da takšni prigrizki običajno niso primerna otrokova prehrana, saj jih nemalokrat sestavljajo čipsi, sladkarije in podobno, in doda, da so za takšne prehranjevalne navade vsaj pri majhnih otrocih krivi starši sami, saj vse to nakupijo in prinesejo domov. Pa ne da bi morale biti npr. sladkarije prepovedane (in tako otrokom še slajše), potrebna je prava mera, predvsem pa naj se otroci posladkajo po obroku in ne pred njim.

Staršem resnično neješčih otrok pa gospa svetuje uvedbo le treh obrokov dnevno - zajtrka, kosila in večerje. Otroku s temi obroki ponudimo kvalitetno prehrano, potrebno za njegov zdrav razvoj.

Medtem ko se nekateri straši borijo z neješčimi otroki, imajo drugi problem s prevelikim apetitom in posledično debelostjo svojih otrok. Debelost je deloma dedna, vendar vse tudi ni v genih. Kot pravi ga. Medvešček, je pomembno, da se straši reševanja tega problema lotijo zgodaj, pri čim manjšem otroku, saj je kasneje, ko je otrok večji oziroma starejši, to veliko težje. Za otroka je problem debelosti lahko zelo velik v času pubertete, ko se že močno zaveda sebe in svojega telesa, in nemalokrat se takrat, nezadovoljen s svojo pojavo, zapre vase. V svoji stiski pa po hrani običajno posega še pogosteje.

Pri reševanju problema debelosti mora sodelovati celotna družina, pravi Medveščkova, čeprav je to včasih težko dopovedati ostalim otrokom, ki morda nimajo težav s prekomerno težo. Reševanje problema naj se začne že pri nakupovanju. Če nečesa ni v omari ali hladilniku, je mnogo lažje, kot če je omara polna takšnih in drugačnih nezdravih in visoko kaloričnih prigrizkov. Tako ni skušnjav.

Potrebno je tudi poskrbeti za primerno in zadostno telesno aktivnost otroka. Starši dandanes radi otroku neupravičeno napišejo opravičilo za izostanek pri telesni vzgoji, kar je zelo narobe. Otroku je telesna aktivnost še kako potrebna, sploh tistemu, ki je pretežak. Tukaj torej ni in ne sme biti popuščanja.

Da bo otroku lažje, naj bodo starši vzor. Tako za mizo, kot v naravi ali telovadnici. Največ govora je bilo torej o pomenu mešane, uravnotežene prehrane, o neješčnosti in debelosti, nekaj smo izvedeli tudi o zgodnjih alergijah in o vegetarijanstvu med najmlajšimi, ob koncu pa je predavateljica odgovarjala na vprašanja udeležencev.

Čas dveh polnih ur našega druženja je minil prehitro, saj se nismo mogli posloviti in vsi smo bili enotnega mnenja, da gospo še povabimo v Trzin, da nam razkrije še druga spoznanja iz svoje zakladnice bogatih izkušenj.

Katjuša Chvatal

Mladina iz Trzina, POZOR!

TRADICIONALNO 15. BRUCOVANJE V DOMŽALAH

Študentski četrtek, 22. november. V Hali komunalnega centra v Domžalah spet vrši, zavija, odmeva in se vsepovsod širi prava mladostna energija... To je brucovanje! Vedno zadet srečelov, 3x doza študentskega opojnega napitka tekom večera, happy hour ob 21.00 in nepozaben krst brucov in bruck pod vodstvom starega mačka Gašperja in treh mladih podpornih stebrov bo mešalo večer in zavijalo dogajanje. Vseprisotna bo tudi glasba, ki jo bo po volji ljudstva vrtel DJ, da pa bo večer čisto zažgal, pa bodo poskrbeli superin glasbena skupina DAN D!

Ko dijak postane študent in ko dijakinja stopi na prag odraslosti - oba sta študenta in skoraj odrasla? Niti ne. Vsaj naj ne bi še bila. Študentska leta - tista najlepša - pravijo nekateri, so prava zadeva po letih dnevnega vsrkavanja vsemogočih informacij, zato je prav, da je korak v novo obdobje dodobra ovekovečimo. Konec koncev se tako ali tako izkaže, da nora leta šele prihajajo...

Brucovanje je prireditev, kjer so v središču pozornosti naši bruci in brucke. Skozi večer jih čaka nekaj preizkušenj in marsikdaj je to tudi prostor, kjer se srečajo stari prijatelji, skrite simpatije... še iz osnovnošolskih klopi. Zato je priljubljenost kot nalašč, da zlezeš iz svoje lu-

knjice, se pokažeš in se nasmejiš z ljudmi, ki jih nisi videl toliko let.

Seveda pa bo tudi žur sam po sebi vreden, da se ga udeležite, saj bo ob 23h začela igrati vedno bolj popularna skupina Dan D! Ves preostali večer pa bo DJ vrtel muziko po trenutnem navdihu prisotnih... Tudi tvoja glasbena želja se bo zagotovo odvrtila in ti z njo, če boš tisti večer z nami!

Torej, žejni ne boste, z dolgočaseni tudi ne, za vse bomo poskrbeli mi. Vi ste tam le, da uživate in se imate kar se da nepozabno! Za prevoz domov bomo prav tako poskrbeli mi in te po končanem programu odpeljali domov 15 km iz Domžal v katerokoli smer.

Če kupite vstopnico v predprodaji, boste člani Študentskega kluba Domžale zanjo odšteli le 2 EVR, nečlani pa 5 EVR. Na dan prireditve boste vsi kupovali karte po 6 EVR. Vstopnice v predprodaji lahko kupite v Študentskem klubu Domžale, pa v Študentskem klubu Kamnik, v eštudentskem servisu... Vse ostale informacije so kadarkoli dosegljive na www.studentski-klub.si!

Da ti še nekaj prišepnem... prvih 50 brucev oz. bruck na brucovanju dobi super hudo majčko!

Se vidimo!

Ana Strnad

Oktober je (bil) dober

Za naslov današnjega vremenskega paberkovanja za minuli mesec smo vzeli kar eno od najbolj znanih ljudskih modrosti, s katerimi povezujemo vinotok, osrednji mesec meteorološkega jesenskega trojčka. Že muhasti september nas je popeljal v najbogatejši letni čas, ko nam mati Narava bogato poplača delo in pridnost na poljih, vrtovih ter v sadovnjakih in vinogradih. Slednjih pri nas sicer ni, je pa zato kar nekaj obhišnih brajd, na katerih je bilo menda letošnje grozdje sladko kot že dolgo ne. Narava je prehitela celo svetega Martina, saj resnici na ljubo že v začetku novembra ni bilo več dobiti mošta, ki se je tokrat precej bolj zgodaj spremenil v vino. Sicer pa za dobro vino lahko prav vsak konec tedna najdemo primeren razlog za obisk kakšne od številnih zidanic po naših vinorodnih območjih. Letošnja letina količinsko ni med najboljšimi, bo pa zato, vsaj tako pravijo enologi, med kakovostnejšimi po drugih vinskih kazalcih. Pa saj vemo, da je vse, kar je dobrega, v majhnih količinah oziroma na majhnem prostoru. Upajmo, da velja to tudi za našo občino, ki je po površini druga najmanjša med vsemi slovenskimi.

Čeprav v Trzinu nimamo vinogradnikov, pa je gotovo veliko Trzinčev, ki prihajajo iz tradicionalnih, po vinu prepoznavnih slovenskih pokrajin. Glede na to, da spada naš kraj in njegovi sestavni deli k ljubljanskemu severnemu obmestju, bi pričakovali, da bo tu več Štajercev, Korošcev in Prekmurcev. Pa je v resnici tako? Med Mlakarji je največ Ljubljčanov, vsaj če sodimo po garderobi in bontonu ter analizi pri najboljšem sosеду kupljene blaga. Kar nekaj dialektov iz prej omenjenih slovenskih pokrajin je slišati med novimi bloki sošeske T-3. Morda jih niti ni tako veliko, so pa zato bolj glasni in dajejo vtis, da jih je več, kot pa je videti. In glej ga, zlomka, kar nekaj jih obla po primorsko. Skratka, tudi Trzin je tako kot večina primerljivih krajev - »Slovenija v malem«. Stari Trzinci porečejo - se lahko sploh kdo primerja z nami? In da ne bo pomote, še vedno je največ gorenjsko zvenceh govork in govorcev, ki so morda še najbolj prepoznavni po številniku 600, po domače namreč kar »secto«. Pa kaj bi to, važno je, da se med seboj dobro (in pravilno) razumemo, prepričujemo z »nematerialnimi« argumenti in da imamo pravo vreme. Z zadnjim imamo v mislih prav vsakršnega!

Sprejetje nesončnega vremena kot nekaj pogostega in neobremenujočega je zelo pomembno pri vsakdanjem življenju. Zato je treba na plano tudi v dežju, megli in snegu - pač z dežnikom v roki in pelerino ali nepremočljivo jakno s kapuco na sebi. Staro pravilo je - odpravi se tja, kjer boš še lahko hodil z odprtim dežnikom, sicer lahko nastopijo ob močnejših padavinah ali v primeru neviht težave, zaradi katerih ne bomo le premočeni! Če bomo naravo doživljali v vsakem vremenu, bomo kmalu ugotovili, da slabega vremena pravzaprav ni. Tako nekako se je godilo tudi v letošnjem, vremensko sorazmerno mirnem oktobru. Rekordno toplih prvih osem mesecev letošnjega leta je marsikje omogočilo jesensko košnjo. Morda smo imeli že kdaj tako toplo, a v zadnjem stoletju in pol, odkar imamo na voljo vremenske podatke za naše kraje, zagotovo ne! Pridelali smo nekaj več dežja kot pri sosedovih (glej preglednico) in kot jih dobimo v povprečju, največ moče pa je bilo v začetku meseca. Natančneje 5. in 6. oktobra, ko je padla skoraj polovica (64 litrov) mesečnih padavin. Imeli smo 12 padavinskih dni (enkrat je tudi grmelo), ob jasnih

Kadar staknejo skupaj glave naši najmlajši, se ni bati slabega vremena. (Foto: T.M)

dneh oziroma po jasnih nočeh pa sta se kar šestnajstkrat pojavili megla ali nizka oblačnost.

Hladnejši od povprečja so bili dnevi predvsem v drugi tretjini oktobra in na začetku zadnje tretjine ter v posameznih dneh prve tretjine oktobra. Prvo (in edino) slano jutro smo imeli v Trzinu že 15. 10., kar je precej prej - glede na lanske razmere in tople jeseni v zadnjem desetletju in pol. Oktober je bil precej hladnejši od povprečja (kar sedemkrat je bila najvišja dnevna temperatura pod 10°C), na širšem območju Ljubljane za okrog pol stopinje Celzija. Najtopleje je bilo 3.10., ko smo izmeril 24°C. Zanimivo je, da je bilo, sicer le za malenkost, pa vendarle, preseženo temperaturno povprečje na bližnjem Brniku. Morda je k temu pripomoglo tudi novo uradno ime letališča; ob omembi še danes marsikoga pogreje. Vse navedeno nam da slutiti, da smo bili minuli mesec nekoliko prikrajšani za sonce. V večjem delu Slovenije je bilo namreč trajanje sončnega obsevanja podpovprečno. Kljub temu pa je bilo vse okrog nas veliko nasmejanih obrazov, posebej kandidat in kandidatov, ki so sodelovali na predsedniških volitvah. A zdaj je to zgodovina in vreme je že vse od večernih ur martinovega uravnoveženo, svetovljansko in (o)samosvoje(no). Imamo takega, kakršnega si zaslužimo, eni so bolj za sonce, drugi za sneg, tretji pa bi radi kar oboje skupaj. Upajmo, da nam občinski veljaki še pred prihodom decembrskih veselih mož prerežejo kakšen slavnostni trak, pri čemer se najboljše kaže fontani in slepemu kraku Ljubljanske ceste. Če slednja že ima ime, pa ga prva še nima, zato imamo imenitno priložnost, da jo z njim opremimo še pred uradnim odprtjem. Glede na to, da smo med štirimi prebogati slovenskimi občinami, upam, da so v fazi izvedbenih del pri fontani upoštevali možnost zbiranja kovancev, saj vendar moramo na nek način državi vzeti nazaj okrog 875.000 »sproščenih« evrov. A kaj, ko se lahko zgodi, da bo vse skupaj zmrznilo, še preden bo pristal v vodnjaku prvi kovanec! Ne pustite, da vas v novembrskem času premagajo kratki in vse bolj sivo-rjavi dnevi, za konec nam ostane le še vremenski pozdrav - proti večeru se bo stemnilo do nižin!

Padavine na izbranih merilnih postajah (v mm oziroma l/m²).

POSTAJA	PADAVINE(v l/m ²)
Trzin	135
Domžale	130
Ljubljana	130
Trboje	122

Vir: Slovenski meteorološki forum, ARSO.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

V spomin župniku Mateju Zevniku

V ponedeljek, 29. oktobra 2007, je po težki bolezni umrl mengeški župnik in dekan Domžalske dekanije, g. Matej Zevnik. Rodil se je 22. septembra 1958 v župniji Cerklje na Gorenjskem. Po končani gimnaziji v Kranju se je vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani. V mašnika je bil posvečen 29. junija 1984. Njegovo novomašno geslo je bil navedek iz Svetega pisma:

' Oznanjуй besedo, vztraja- bodi prilično ali neprilično, prepričaj, svari, opominjaj, z vsem potrpljenjem in učenjem.' - 2 Tim 4,2

(drugo pismo apostola Pavla Timoteju, odstavek 4. vrstica 2)

Tri leta je bil kaplan v župniji Ljubljana - Šentvid, kjer je bil vistem času župnik bodoči nadškof, msgr. Alojz Uran. Leta 1987 je bil postavljen za kaplana v Metliki, kjer je ostal tri leta. Nato je bil eno leto kaplan v Škofji Loki. Leta 1991 je bil imenovan za župnika župnije Mengeš. Bil je dober organizator in je zgledno vodil vse dejavnosti v župniji. Mengšani imajo dejavno župnijsko Karitas, pevske zборе, ministrante, bralce beril med mašo, pritrkovalce in katehete, ki poučujejo verouk. Vsemu je dal svoj pečat pokojni mengeški župnik. S pomočjo vernikov je skrbel tudi za vzdrževanje in obnovo cerkve in ostalih zgradb v lasti župnije. Leta 2004 je bil imenovan za dekana domžalske dekanije. Najbolj si ga bomo zapomnili po njegovem delu z mladimi. Zelo kmalu ga je navdušilo gibanje francoskih bratov iz Taizeja in njihovo poslanstvo edinosti. Organiziral je vsakoletna romanja mladih v Taize in novoletna taizejska srečanja mladih v različnih evropskih mestih.

Župnija Mengeš je pokojnega župnika sprejela v ponedeljek zvečer v domačo cerkev. Zanj sta bili darovani sveti maši v ponedeljek in v torek. Verno ljudstvo ga je hvaležno spremljalo z molitvijo oba dneva dolgo v noč. V sredo jutraj je bil prepeljen v rojstno župnijo Cerklje na Gorenjskem. Pogreb s sveto mašo ob 14. uri je vodil nadškof msgr. Alojz Uran. Poudaril je, da za pokojnega gospoda Mateja velja, da je kot pšenično zrno, ki pade v zemljo, da obrodi sad.

' Glej prebivališče Boga med ljudmi, prebival bo z njimi; in oni bodo njegovo ljudstvo in Bog sam bo med njimi; in obrisal bo vse solze z njih oči in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, zakaj kar je bilo prej, je minilo.' - Raz 21,3-4

Gospod, daj mu večni pokoj in večna luč naj mu sveti!

Franci Banko

*Pred kratkim še vedra
in upanja polna,
s tegobami v zdravju,
a ne zares bolna,
je naša ljubljena mama bila,
a sedaj, čez noč,
od nas je odšla.*

V sredo, 3. oktobra, smo se z bolečino v srcu poslovili od naše drage mame, babice, prababice in tete

JULIJANE NAROBE

Ob nenadomestljivi izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo obiskovali, še posebno Domu upokojencev Mengeš, kjer je bivala zadnji mesec svojega življenja. Hvala osebjem imenovanega doma, ki so tako lepo skrbeli zanjo ter ji lajšali bolečine. Hvala vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala tudi vsem gasilcem, pevcom, pogrebcem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku. Posebna zahvala tudi g. Bogdanu Dolencu za obred zadnjega slovesa ter pogrebni službi Vrbančič. Hvala še enkrat vsem, tudi tistim, ki jih nismo posebej imenovali, pa so nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali.

Žalujoci: Vsi, ki smo jo imeli radi.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA NOVEMBER IN DECEMBER 2007

21. 11. 2007	19:00	Občina Trzin, župan	Kulturni večer, dvorana M.Ručigaj, CIH
22. 11. 2007	17:00	Turist. druš., DPM	Predpraznična delavnica (OŠ Trzin)
23. 11. 2007	19:00	Turistično društvo	Podelitev priznanj za urejen kraj (dvorana Marjance Ručigaj v CiH)
24. 11. 2007	8.00-16.00	PD Onger	Priprave na IZI, dvorana M.Ručigaj, CIH (več na spletni strani planinskega društva)
04. 12. 2007	17.00-18.00	Knjižnica Trzin	Lutkovna predstava, dvorana M. Ručigaj, CIH
10., 12., 13., 17., 19., 29., 12. 2007	19:00	Knjižnica Tineta Orla in TD	Pravljice in delavnice v pričakovanju božično-novoletnih praznikov (avla CiH)
10. 12. 2007		Knjižnica, TD	Otvoritev razstave knjig in simbolov praznikov in izdelkov delavnic (avla CiH)
vsak poned.	16.30-18.30	TD	delavnica ročnega vezenja (CiH)
19. 12. 2007	19:00	Občina Trzin, župan	Kulturni večer, dvorana M.Ručigaj, CIH

Opombe: Več informacij o pridetvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o pridetvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.